UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

13 КВІТНЯ 1972
Число No 15
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
APRIL 13, 1972

Американський журнал про українські писанки

Один з найбільше відомих й дуже добре редаґованих американських журналів „Нейшенел Джіоґрафік Маґазін" помістив у своєму квітневому числі велику на 8 сторін статтю про українські писанки. Стаття має наголовок: „Великодній привіт з України", написав її П. Джордан, ілюструючи дуже вдатними кольоровими світлинами. Світлини зображують крашення писанок, українців у церкві на Великдень, великодній кошик з писанками ітд.

Автор подає символіку писанок та описує, як відбувається крашення писанок.

Не дозволяють

Російський письменник А. Солженіцин дістав минулого року нагороду Нобеля. Він не поїхав до Стокгольму, щоб особисто дістати нагороду, бо боявся, що його відтак не впустять назад до СССР. Він хотів, щоб йому вручено нагороду в будинку шведської амбасади в Москві, але шведське міністерство закордонних справ на те не погодилося. Тепер Шведська Академія запропонувала, що її постійний секретар д-р К. Геров приїде до СССР і вручить нагороду Солженіцинові в його домі. Але д-р Геров, як і інші подорожні, що їдуть до СССР, повинні мати совєтську в'їздову візу. Про таку візу старався й д-р Геров. Одначе уряд СССР відмовив д-рові Геров дозволу на в'їзд до СССР.

Прем'єр Трюдо про розбудову Півночі

Прем'єр Канади П. Трюдо мав промову на бенкеті в Торонті, що його влаштувала спілка канадських журналістів з нагоди вручення нагород за найкращі статті в газетах.

В часі своєї промови прем'єр Трюдо сказав, що будуче Канади лежить в розвитку та розбудові її природних багатств на канадській Півночі. Канадська Північ- говорив прем'єр — „не є відділена від решти Канади", але, щоб до неї дістатися, треба збудувати відповідні шляхи, проводи для доставн нафтової ропи та земного ґазу та відповідний порт на півночі, яким можна би було користуватися протягом цілого року, а не 85 днів, як тепер. При будові шляхів треба буде мати на увазі побажання мешканців півночі — індіян та ескімосів та не нищити їхньої культури. Трюдо вважає, що кошт будови шляхів на Північ сягатиме 10 мільярдів долярів.

Новий президент у Польщі

Польський сойм усунув дотеперішнього президента Юзефа Циранкевіча, а на його місце вибрав президентом професора Генрика Яблонського, який був у минулому польському уряді міністром освіти .

Ю. Циранкевіч був президентом від встановлення в Польщі комуністичної влади й був льояльним співробітником усуненого минулого року секретаря польської комуністичної партії В. Ґомулки. Припускають, що співробітництво з Ґомулкою було причиною усунення Циранкевіча зі становища президента. Теперішний секретар польської комуністичної партії Е. Ґерек хоче мати на всіх вищих становищах своїх людей.

Жиди не рвуться до Ізраїлю

Таке заявив речник уряду СССР Б. Шумілін у відповідь на твердження ізраїльського уряду, що тисячі жидів хоче переїхати з СССР до Ізраїля, але совєтський уряд їм не дає на те дозволу. Речник совєтського уряду Б. Шумілін назвав твердження уряду Ізраїля „смішними", бо досі зареєструвалося на виїзд до Ізраїля: в Москві — 258 жидів, у Ленінграді — 50 і в Києві 119.

Досі виїхало з СССР до Ізраїлю 21,000 жидів, з того 10,000 у 1971 р.

Північний В'єтнам в наступі

Війська Північного В'єтнаму проводять велику офензиву в напрямі на столицю Південного В'єтнаму Сайґон. Тому, що південно-в'єтнамські вояки не могли здержати наступу північно-в'єтнамських військ, президент Р. Ніксон доручив американським бойовим літакам бомбити різні становища в Північному В'єтнамі. Американські бойові літаки, підсилені свіжими літаками споза В'єтнаму, бомблять різні становища північних в'єтнамців у Північному В'єтнамі, як теж і в сусідній Камбоджі, де є військові відділи північних в'єтнамців. Згідно військових звідомлень, теперішні бомблення є найважчі з цілої в'єтнамської війни.

Президент Р. Ніксон виправдує бомблення тим, що північні в'єтнамці порушили умовини, на основі яких ЗДА заперестали бомблення Північного В'єтнаму. Одною з умовин було, що північно-в'єтнамські вояки не переступлять т.зв. демілітаризованої зони, тобто невтрального пояса, який відділював військові становища північно-в'єтнамських вояків. В теперішньому наступі північно-в'єтнамські вояки перейшли демілітаризовану зону й тому ЗДА дали доручення своїм бомбовикам скидати бомби на Північний В'єтнам.

ГРЕЦІЯ БУДЕ, МАБУТЬ, РЕСПУБЛІКОЮ

Грецький король Константин в 1967 р. залишив з родиною Грецію, після того, як група старшин вчинила державний переворот і перебрала владу. Новий грецький уряд не скасував королівства, лиш назначив королівським реґентом генерала Дж. Зоітакіса, а королеві виплачує постійно пенсію. Властиву владу в Греції мав генерал Дж. Пападопулос, який був прем'єром, та міністром закордонних справ, державної оборони та державної політики.

Минулого тижня Пападопулос усунув генерала Зоітакіса зі становища реґента й перебрав те становище сам. Одночасно в грецьких газетах появилися статті, в яких пропонується скасувати в Греції монархію та проголосити Грецію республікою з президентом на чолі. Мабуть теперішній диктаторський уряд хоче перевірити, як прийме пропозицію скасування монархії населення й тому казав газетам надрукувати того роду статті.

ЗДА, які зразу поставилися були неприхильно до військової диктатури в Греції, з часом погодилися з нею й далі платять Греції допомогу в сумі 90 мільйонів річно, ба навіть уряд президента Р. Ніксона запропонував збільшити допомогу до 118 мільйонів річно. Конґрес ще тої справи не вирішив.

Греція є дуже важливою для оборони південних корпонів країн европейського оборонного союзу НАТО й тому ЗДА хочуть мати її уряд на своєму боці. До того тепер ЗДА заключили з грецьким урядом умову про користування грецьким портом поблизу Атен для воєнних суден американської шостої флоти, якої кораблі постійно кружляють по Середземному морі, де від кількох років крутяться теж советські воєнні кораблі та підводні судна.

Нищать сліди української культури

В КИЄВІ ЗІРВАЛИ ПЛИТУ З ЗОЛОТИХ ВОРІТ

Київський князь Ярослав Мудрий в 1067 р. переміг на передмісті тодішнього міста Києва печенігів й на цьому місці побудував в'їздову браму до міста, яку назвав „Золоті ворота". Відтоді то була головна в'їздова брама до Києва .

Про це літописець згадує так: „Заложи Ярослав город великий Київ, у нього ж града суть Золоті Ворота; заложи же і церкву святої Софії, митрополію, а по сім церкву на Золотих воротах святої Богородиці Благовіщення, по сім святого Георгія монастир і святої Орини".

Тепер з Золотих воріт залишились тільки руїни в вигляді двох бічних стін, на яких прикліплені дві мармурові плити розміром прибл. 12x20 цалів, грубі прибл. 1 і пів цаля. На плиті з лівого боку є вириті написи, що ці ворота збудував князь Ярослав Мудрий 1067 р., як частину оборонних валів столиці. Плита була прикліплена до стіни чотирма болтами.

На плиті з правої сторони було написано, що тими ворітьми в'їздив до Києва гетьман Богдан Хмельницький. І якраз тої плити з правого боку Золотих воріт нема. Зі світлини, яка дісталася на Захід, видно, що вона лежить на траві, розбита на багато більших і менших кусників. Болти, які держали плиту, були ще міцні й ворог, який знищив плиту, мусів зірвати їх силою, а плиту кинув на землю. На стіні залишалась тільки свіжа пляма.

За вістками української аґенції УЦІС з Лондону, яка дістала світлину, плита лежить на землі вже 8 місяців й ніхто не турбується, щоб її направити та покласти на її місце. Замітне, що біля Золотих воріт пробігає Володимирська вулиця, при якій приміщені різні наукові інституції, пресові органи та різні установи з Комітетом державної безпеки (КҐБ) при раді міністрів УРСР включно, а недалеко є приміщення „Товариства Україна" (давніше „Товариство культурних зв'язків з українцями за кордоном"), але ніхто не поцікавився справою таблиці із Золотих Воріт. А існують в Києві й „Управління музеїв і охорони пам'ятників культури" й „Товариство охорони пам'ятників історії та культури", але вони досі нічого не зробили, щоб зберігти цінну українську історичну пам'ятку.

Не важко додуматися, хто зірвав історичну таблицю, бо кожному відомо, кому сіллю в оці пам'ятки української історії й хто хотів би знищити все, що має якийнебудь зв'язок з українською історією.

Помер кол. прем'єр Саскачевану

В Сеул, Корея, помер на 58-ому році життя кол. прем'єр Саскачевану В. Ллойд. Ллойд ,як провідник провінційної партії Сі-Сі-Еф впровадив у Саскачевані обов'язкове загальне медичне обезпечення, що спричинило було страйк лікарів у Саскачевані. Деякі лікарі виїхали таді з Саскачевану, з іншими уряд Ллойда дійшов до порозуміння й лікарі погодилися лікувати хворих в рямцях провінційного здоровного обезпечення. Вслід за Саскачеваном відтак почали запроваджувати медичне обезпечення й інші канадські провінції, а згодом включився в загальне обезпечення й федеральний уряд, який покриває частину коштів обезпечення.

Від року Ллойд перебував в Південній Кореї як відпоручник ОН, переводячи в життя програму розбудови. Ллойд помер наслідком серцевої атаки.

МАРС НЕ ПОДАЄТЬСЯ ...

ЗДА та СССР мають замір прослідити докладніше плянету Марс. Покищо, ЗДА та СССР вислали свої судна без людей, які, при допомозі докладних апаратів, збирають дані про атмосферу, повітряні умови, температуру тощо й пересилають їх за допомогою радія на Землю. Совєтські спроби висадити сателітне судно на Марсі закінчилися невдачею, бо судно, осівши на Марсі, перестало пересилати радієві сиґнали. Не знати, чи воно погрузло в марсовому піску, чи може згоріло від горячі. Тепер СССР плянує вислати на Марс окрему лябораторію, яка мала би перевірити, чи на Марсі можуть жити живі істоти. Над подібним проєктом працюють теж і американські вчені. Одначе видається, що до здійснення того проєкту ще дуже далеко.

ЗІРВАЛИ ПЕРЕГОВОРИ

Голова американської делеґації в Парижі для мирових переговорів із північним В'єтнамом В. Портер з доручення президента Р. Ніксона, перервав мирові переговори, що тягнуться вже понад три й пів року, й, після понад 140 засідань, не дали ніякого висліду. Портер сказав, що він продовжуватиме переговори, якщо північно-в'єтнамська делеґація виявить бажання „вести серйозні переговори.

СОВЄТСЬКИЙ ҐАЗ ДО ЗДА

Американські фахівці працюють над проєктом доставн земного ґазу із СС-у СССР земний ґаз бубби СР до ЗДА. Видобуваний заморожуваний і в замороженому стані його перевозили б до ЗДА. Для перевозу треба б будувати спеціяльні судна. Приблизні обчислення показують, що кошти відповідних холоділень у СССР та достосованих до перевозу замороженого ґазу суден буде сягати бл. 4 мільярди долярів.

ПОМЕР КОЛ. ГІТЛЕРІВСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ

В тюрмі в Західній Німеччині помер на 73-ому році життя кол. генерал гітлерівських військових частин СС Бах-Зелевскі. Він здушив криваво польське повстання в Варшаві в осені 1944 р., причому згинуло понад 100,000 поляків, а 90% міста опинилося в руїнах. Його засудили за участь у варшавському повстанні, а за вбивства німців перед війною.

Федеральний уряд мусить платити пошту

Із днем 31 березня всі федеральні міністерства та різні їхні аґенції мусять платити за поштові пересилки. Також мусять платити за листи до тих урядів усі мешканці Канади. Навіть поштові уряди мусять оплачувати свої власні поштові посилки.

Звільнені від поштових оплат будуть лиш листи до федеральних послів, сенаторів, генерального ґубернатора та директора парлямментарної бібліотеки.

ГОРИ БРИТАНСЬКОЇ КОЛЮМБІЇ такі, як їх показує цей вид біля Затоки Горсшу в Протоці Гав утруднюють прокладання прямих автошляхів, але система поромів, яка розростається і сполучується зі шляхами перемагає ці проблеми.
Фото: Файненшел Пост

Коротки вістки

• **Канаді зросло** в минулому році споживання рослинних олїів до 451,132,000 фунтів.

• **У цьогорічних** федеральних виборах у Канаді будуть мати право голосувати 12,845,000 осіб, бл. два мільйони більше, як у попередніх виборах в 1968 р.

• **Канадське міністерство** пошти заплатило 70 мільйонів долярів за машини для автоматичного сортування поштових посилок.

• **На 1 грудня 1971 р. було** в Алберті 240,000 овець та яґнят.

• **В канадському порті** Галіфаксі побували з відвідинами воєнні кораблі держав, що належать до союзу держав НАТО: Англії, ЗДА, Голляндії та Західної Німеччини. Всі судна мали, окрім звичайного бойового виряду, теж ракетні бомби.

• **Канадська залізнича** компанія Сі-Пі-Ар мала в минулому році 45.8 мільйонів долярів чистого прибутку, головно з перевозу вантажів. Залізниці Сі-Пі-Ар перевезли в минулому році 224,000 ваґонів збіжжя з фармів до портів.

• **Федеральний уряд** призначив для провінції Квебек 45 мільйонів долярів на будову доріг та розбудову туристичного промислу в чотирьох квебекських містах.

• **Протягом 1971 р.** закордонні компанії та підприємці інвестували в Канаді 905 мільйонів долярів. 65% вкладів походить із ЗДА.

• **У Торонті організують** коштом 1.2 мільйонів долярів французьку радієво-телевізійну станцію, що має обслуговувати 100,000 французів, що живуть у Торонті. Станція буде під керівництвом державної корпорації Сі-Бі-Сі.

• **Леґіслятура Британської** Колюмбії підготовляє закон, на основі якої керівники крамниць, які відмовляться платити за повернені порожні пляшки від неалькогольних напитків можуть заплатити кару у висоті 500.00 дол.

• **В грудні минулого року** в Алберті 21,856 родин, що начисляли разом 80,000 осіб користали з допомоги суспільної опіки.

• **Американський** федеральний суд в Алясці покарав два великі японські судна, що ловили рибу біля узберіжжя Аляски, сумою 150,000 дол.

• **У Персії був великий** землетрус, що в цьому згинуло понад 2,000 осіб. Землетрус був в південній Персії, 560 миль від столиці Теґерану.

• **В Ірані розстріляли 6** торгівців наркотик. Протягом минулих двох років, коли за торгівлю наркотиками карають смертю, в Персії розстріляно 139 торгівців наркотик.

• **В минулому році** Голляндія продала молока та молочних продуктів на загальну суму 570 мільйонів долярів.

• **У Барсельоні, Еспанія,** наступив вибух ґазу у великому мешканевому домі, наслідком чого згинуло 12 осіб.

• **У Парижі засуджено** трьох канадців за нелегальний перевіз до Франції 40 фунтів наркотику-героїни. Один з підсудних дістав 13 років тюрми, а два по 10 років.

• **ЗДА продали Греції 36** мисливських бойових літаків типу „Фантом-4" враз із запасними частинами, за суму 150 мільйонів долярів.

• **Турецька поліція** знайшла в Істанбулі 1,100 фунтів чистого наркотику-гашишу, вартости 57 мільйонів долярів.

• **Понад 70,000 молодих** американців, що втекли перед військовою службою у В'єтнамі, або здезертерували з війська, живуть головно в Канаді та Швеції та ждуть на загальну амнестію, проти якої виступають кол. вояки, що воювали у В'єтнамі.

• **Східна Німеччина** та Польща дозволяють подорожувати своїм громадянам між обома країнами без окремих віз. Протягом чотирьох днів 15,000 поляків побували в Німеччині, де купували дешеві фотографічні апарати, електричні машинки тощо. А 90,000 німців викупили майже всі харчі у крамницях в портовому місті Щецін.

• **У ЗДА помер на 93-ому** році життя кол. державний секретар Дж. Бирнс.

• **У ЗДА побував** турецький прем'єр Ніґат Ерім. Він переговорював із американським урядом справу постою американських воєнних кораблів в турецьких портах, продажу опію з Туреччини до ЗДА та інші справи.

• **СССР випустив** у космічні простори чергового сателіта, що є 483-им з ряду. Він окружує Землю на висоті 215 миль що 90 хвилин.

• **Число народження** в Польщі, наслідком зганяння плоду, є найнижче в Европі. Кардинал Стефан Вишинський сказав, що за якийсь час „Польща стане історичним цвинтарищем", якщо уряд не припинить масове винищування дітей в лонах матерей.

• **Градові тучі винищують** кожного року в ЗДА збіжжя вартости 390 мільйонів долярів. Цього року уряд ЗДА задумує розбивати градові тучі спеціяльними ракетними бомбами.

• **СССР та Фінляндія** розпочинають коштом пів мільярда долярів будову копальні залізної руди в Совєтській Карелії, у віддалі 25 миль від кордону СССР.

• **Комуністичний Китай** зірвав у повітрі чергову атомну бомбу, силою між 20,000 а 200,000 тонн динаміту.

• **У Чіле переведено** численні арешти серед політичних противників теперішнього комуністичного президента Альєнде Гонзалеса. Атентатники мали рекрутуватися з кругів т.зв. «неофашистівської партії, — Вітчизна й Свобода».

• **Спеціяльний дорадник** американського президента Р. Ніксона Генрі Кіссінджер відвідає в половині квітня Японію та відбуде розмови з членами японського уряду. Загально думають, що поїздка Кіссінджера пов'язана з недавніми відвідинами президента Р. Ніксона в комуністичному Китаї.

• **Советські воєнні кораблі** відвідали три іракські порти у Перській затоці: Басру, Фао та Ум Каср.

• **Американці з'їли** в минулому році 14 мільярдів ковбасок („гат-доґс"), що дає пересічно 80 ковбасок на особу.

• **Румунський президент** Н. Чаушеску відвідав вісім арабських та чорних африканських держав, щоб затіснити з ними торговельні зв'язки.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

ЛЮРД СТАЄ ВІДПУСТОВИМ МІСЦЕМ

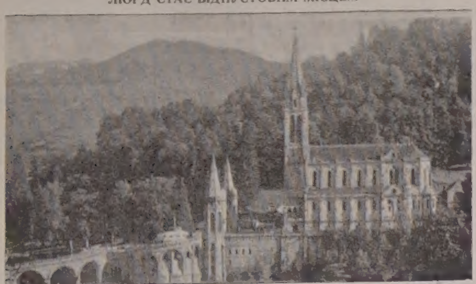

Величавий собор Богоматері в Люрд біля печери появ Богоматері

о. М. Сопуляк

Тисячі людей, що бачили маленьку дівчину Бернадетту в екстазі під час появ „Гарної Пані" — Божої Матері, не бачили Божої Матері самі. Чули про її появи лише від Бернадетти. Одиноким наглядним доказом появ Божої Матері поблизу печери було джерело, яке, на доручення „Гарної Пані" випорпала власноручно Бернадетта, а яке скоро почало плисти бистрим руслом попри печеру, коло якої з'явилася „Гарна Пані".

Церковна влада ставилися зразу до появ з великою резервою й щойно в чотири роки, після появ, місцевий єпископ, на основі дослідів, переведених окремою комісією проголосив, що видіння Бернадетти були правдиві. Скоро відтак побудовано поблизу місця появ першу величаву церкву в честь Божої Матері. В 1873 р. розпочалися до місця появи в Люрд масові прощі з цілої Франції, а згодом теж із сусідніх країн. В 1876 р. поблагословлено врочисто першу церкву, а вже в 1883 р. почато будову другої церкви, під першою, бо перша виявилася за малою. Її поблагословлено врочисто в 1901 р. й названо „церквою Верхвиці". Відтак побудовано над тими церквами ще третю церкву, а в сторіччя появи Божої Матері збудовано четверту церкву, окремо від величавого собору біля місця появ, під землею. В тій церкві може зміститися 20.000 вірних нараз. В новозбудованій церкві є теж українська каплиця, яку влаштовано головно заходом українського душпастиря тої округи о. В. Прийми, який має свою резиденцію в Тулюзі.

Від самого початку прощ до Люрду туди прибувало дуже багато людей, які шукали там потіхи та допомоги в Божої Матері. Тепер відвідує Люрд річно приблизно 2 мільйони прочан, а між ними бодай 10,000 хворих, що шукають в Люрд допомоги та потіхи на свої хвороби. Містечко Люрд має сьогодні понад 12.000 мешканців, але в готелях, шпиталях та приютах може примістити нараз легко 200,000 прочан. Зокрема в свята Божої Матері та в неділі Люрд є переповнений. В процесіях, що відбуваються вечорами перед неділями та святами, беруть участь 50-100,000 осіб. Усі вони йдуть із запаленими свічками й співають пісню в честь Богоматері, в якій повторяються слова: „Аве, аве, аве-Марія!" — тобто: „Радуйся, радуйся, радуйся, Маріє!" Хто раз брав участь у такій торжественній процесії, той ніколи не забуде ні мелодії ні слів тої пісні, яка гомонить не лише в цілому Люрді, але й по всіх дооколичних горах. (Український переклад тої пісні: „Левадов, долинов").

Нова величава підземна церква в Люрд

В ювілейному 1958 р. в Люрд було близько 5 мільйонів прочан, з яких більшість приступала до св. Тайн. Того року було там теж велике українське паломництво з українськими Владиками та з багатьома вірними з усього вільного світу.

До Люрд приїздять щороку українські прочане з Франції та сусідних країн, а крім того туди часто прибувають більші або менші групи прочан, а то й поодинокі прочане з ЗДА, Канади та Південної Америки, які, враз із іншими прочанами з різних країн світу спішать помолитися на тому місці, де понад сотню років тому Божа Мати з'явилася маленькій дівчині Бернадетті.

З НОВИХ ВИДАНЬ

Журналістика чи література

(ю. к.) Роман Рахманний: Червоний сміх над Києвом. Сатиричні нариси. 1971. Париж - Монтреаль. 1971. Видання Петра Плевако.

Роман Рахманний. Не словом єдиним. 1971. Видавництво „Тризуб". Вінніпеґ.

Дві книжечки сатиричних нарисів Романа Рахманного, навіть не 150 сторінок — цікава поява в нашій еміграційній журналістиці, докладніше — в нашій еміґраційній літературі.

Так, своєю формою сатири Рахманного стоять ближче до літератури, ніж до журналістики. Коротко їх характеризуючи, скажемо таке: Відзначаються вони і широким використанням нераз мало відомих фактів з української історії і літератури, — авторова ерудиція таки досить широка, — і своєрідним паралелізмом української дійсности з дійсністю інших народів, і талантом автора говорити образною мовою, — його багатство метафори і спостережливість нерідко вражаючі. Проте найважливішою, на нашу думку, ознакою нарисів Рахманного є таки його талант ставити крапки над численними „і" нашого сучасного буття, додумувати проблеми до кінця. Саме цією рискою свого таланту Рахманний наближається до своїх сучасників в Україні, таких, як Іван Дзюба, Валентин Мороз, Євген Сверстюк та інші.

Коли ж ідеться про зміст нарисів Рахманного, автор цієї нотатки, — бо ж рецензія на ці дві книжечки вимагала б і більше місця і більше часу, а ні того, ні того він, на жаль тепер не має, — від довгих років не читав трагічніших сторінок у нашій еміґраційній літературній продукції. Хотілося б заламати руки з розпачі і заволати великим голосом разом з Пантелеймоном Кулішем: „Народе, без путт'я, без чести, без поваги".

Проте справа не тільки в розпачі, справа в постійній тяжкій журбі за долю свого народу, яка могутньою гранітною скелею придушує кожного свідомого українця в Україні і поза Україною. Бо людей, що, під час тяжких безсонних ночей, думають про цю дилему, багато. Що буде, чи візьме верх великий хахол, якого Москва вирощує ще від Переяславської угоди в 1654 року, який у своєму розпорядженні має і КГБ, і т. зв. совєтську армію, і засоби продукції, і Сибір, і „закон", і водневі бомби, чи переможуть все ще замалі загони Шевченкового племени, ті для яких честь і повага для рідного народу і його культури, ще не є порожнім звуком. Немає бо сумніву, що шелести, ляшки, щербицькі, кальченки, овчаренки, ватченки, ващенки, та інші „-енки", це зрадники рідного народу, це ті, що, очоливши мільйони хахлів, заключили договір з своїми московськими панами, щоб задушити рідний народ, стерти з лиця землі рідну мову й культуру. Коли треба засуджувати росіян за ґеноцидну політику в СРСР, то що можна сказати про хахлів, що кожного дня, кржної години ведуть рідну матір на московські шибениці?

Власне Рахманний блискуче розкриває „душу" хахла, його мотиви, бо ж за які юдині срібняки можна продати рідну матір? Пише він на стор. 77-ій свого діялогу „Не словом єдиним":

„Адже відомо, що після злощасної полтавської кампанії російські володарі обплішили українську козацьку старшину у відносному спокою і за багатьма з них визнали дворянські привілеї й права російських дворян, цебто: право не мати ніяких обов'язків супроти власного суспільства. Тоді наші благородні предки перетворилися в „дядьків отечества чужого" так швиденько, що приблизно через 150 років опісля Чарлс Дікенс не міг зрозуміти надто швидких темпів того українського суспільного процесу. Нині нашій нації загрожує та сама небезпека. Радянсько-російська система витворює подібні кадри дворян, що звуться тепер директорами заводів, головами колгоспів і радгоспів, адміністраторами фабрик і державних підприємств, економістами й політиками. Нова кляса вічноживих малоросіян".

Накінець ще декілька речень про Романа Рахманного. Він — один з найвидатніших українських журналістів на еміграції, радіокоментатор і есеїст, автор п'яти книжок, багатьох статтів і есеїв, друкованих в українських, англійських, французьких і німецьких газетах і журналах. Він і Борис Левицький у Німеччині — два українські журналісти, т. зв. „free lancers", тобто не прикріплені до якоїсь одної газети чи журнала, що зуміли вийти поза українське журналістичне „гетто" і понесли правду про свій народ між чужинців.

Юрій Лавріненко: Зруб і паростн. Сучасність. 1971.

Хоч в „УВ" з 17 лютого ми коротко обговорили книжку есеїв Лавріненка, сьогодні хочемо додати, що селекційний комітет КНИГО-КЛЮБУ в Торонті поручив цю книжку своїм членам „як головний вибір" на місяць лютий 1972 року. Високу оцінку книжці дав Юрій Луцький.

Хочемо теж додати, що Юрій Лавріненко подав свої уваги до терміну „розстріляне відродження" і слушно підкреслив, що його авторство належить не пок. Семенові Підгайному, як було в нашій рецензії, але йому самому, тобто Ю. Лавріненкові.

Спогади Михайла Шарика

Михайло Шарик. Важкими шляхами Канади. Торонто 1971, видавництво „Пробоєм", стор. 518.

«Важкими шляхами Канади» — це вже друга книжка спогадів п. Михайла Шарика. Першою була „З віддалі 50 років". Обидві видані накладом українського видавництва „Пробоєм" за редакцією д-ра С. Росохи. Обидві книжки є тепер у продажі.

Змістом книжок п. Шарика є змагання українців Канади зберегти своє національне обличчя і давати допомогу Україні. Як член УНО і братніх організацій, автор стверджує, що потреба тут і в Україні зродила ті організації. При них організовано також визвольний фонд. Ідейні засновки УНО і братніх організацій, разом з другими національними організаціями, стали основою верховної установи, якого є Комітет українців Канади.

Між багатьма справами, що їх автор порушив у своїй книжці є такі, що мають відношення не тільки до УНО та їх складових частин, але й такі, що цікаві і для людей з інших середовищ. Річ зрозуміла, що автор, самий член УНО, насвітлює справи з точки погляду свого середовища, але як він не підкреслював би правильності лінії, що її заступає його організація, він всюди виявляє себе великим патріотом, що цілим серцем бажає своєму народові і в Україні, і в Канаді розвитку і кращої долі. Спокійно, але з дозою вдоволення переповідає автор, як дійшло до того, що наші доморослі комуністи втратили ґрунт під ногами, і то передовсім в останніх часах.

Книжка має 540 сторінок, 62 розділи і велику кількість (близько 300) фотознимок, які в короткому часі стануть історією.

Велика частина книжки — це життя і діяльність п. Володимира Коссара, якого автор уважає промотором не тільки УНО, але українського національного руху в Канаді взагалі. М. Шарик був довголітнім співпрацівником Коссара, і тому його інформації точні й цікаві.

Книжку «Важкими шляхами Канади» перечитає не лише член УНО і братніх організацій, але також кожний, хто інтересується недавнім минулим Канади та української спільноти.

БАТУРИН

Історична повість (27)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Вечоріє. Видно ще, як човна з гренадієрами посуваються по филях холодного Сейму, поміж кригами як переходять на другий беріг, але не стають у боєвім строю, лиш приймаються за роботу коло відбудови моста.

П'ятьох сердюків вертаються до замку, закочують туди також шість гармат, бо невідомо, що ніч принесе.

На мурах запалюють огні. Золотиться і червоніє вода в Сеймі. Здвоюють варти, не лише на замку, але й кругом города, пильнують, щоб ворог не перейшов Сейму і не вдерся з другого боку в Батурин.

Ніч.

Хоч як бистрі козацькі очі, від ворога не встережешся. Сується ґренадієри на лівому березі Сейму, недалеко замку, чути луск їх сокир і бердишів, плюскочуть весла. З правого берега човни довозять будівельний матеріял. Направляють міст. До рана може бути готовий. По ньому перейде піхота, перекотяться ґармати, кавалерія перепливе в брід, її не багато, при облозі города вона потрібна хіба для звязку і для штафетів та для патруль. На рано почнеться облога.

Ніч тривожить людей. Слабне бадьорий настрій, зникає завзяття. Не одного сон морить. Хочеться денебудь голову приклонити і спати, хоч годину, хоч дві, щоб забути про все, щоб нових сил набрати, а там хай буде, що хоче, — раз мати родила.

Міщани гуртками на майданах стають, перешіптуються.

«Чи не післати нам людей до гетьмана, щоб скорше йшов?»

«Гетьман сам знає, у якій ми потребі. Як обіцяв, прийде».

«Але коли?»

«Як зможе».

«Та чи зможемо ми витрівати до того часу?»

«Хай тим журиться Чечель».

Дивляться в сторону Погрібків. Тамтої ночі десь над Десною луна горіла, як огненний стовп.

Батуринці певні, що це гетьман світляний сиґнал їм давав, щоби трималися. Не знали, що це горіла дзвінниця, котру Меншіков облягав.

Дивляться, чи й нині якого сиґналу не буде.

Темно ... Темно на небі, темно не в одного в душі. Гетьман ніякого знаку про себе не дає.

«Гетьман про нас забув».

«Важнійше діло має».

«Забув про свою резиденцію, про своїх вірних людей».

Ніч зневірою окутує душі, зимно остуджує запал. Сумно батуринцям стає.

* * *

«Діякон, діякон іде! З донькою. Може він що нового знає . . .»

Люблять старого діякона. Колись він на Січі жив, у походах бував, ще й тепер иноді в церкві, ніби на козаків перед фронтом гукне: «Господу помолімся!» Аж здрігнеться народ.

Діякон завзятий чоловік. Відколи гетьман з Батурина поїхав, ніхто не знає, коли він спить. Все на ногах, ходить, заохочує, кріпить. Донька біля нього. Весь Батурин знає її, гарна й відважна. До Мотрі забігає. Тепер вони подруги, все вдвійку.

«Діякон, наш діякон іде!»

Діякон батуринців знає, як батько своїх дітей. Здалеку відчуває їх пригноблений настрій.

«Чогож ви так посоловіли, люди? Ще бою не було, а ви вже ниєте зі страху. Це не по козацьки. Підождіть, вранці заревуть гармати, веселійше буде. В мене вже тепер долоні сверблять, а вам страх. Чого? Раз мати родила, раз треба вмірать. Колиб лиш чесно, щоб без сорому предстати на страшному суді. Погадайте, скільки душ дивитиметься на нас. Як ви Батурин боронили? — спитають. Вважайте, щоб не важко було дати отвіт. Господь не одного гріха простить тому, що чесно вмре. А якаж чеснійша може бути смерть, як не в обороні батьківщини своєї перед антихристовим зазіханням? Антихрист на нас іде, бороніться, діти, не пускайте його!»

В батуринців вступає дух. Молодші і в пекло пішли б за ним. Його слово велику силу над ними має. Але в старших все таки тяжко на душі.

«Великі дуже сили москаль привів» .

«У Бога більша сила. Буде, як він дасть. Давид Ґоліята побив, тільки віри не тратьте. Знаєте, як казав Христос: колиб ви віри за макове зерно мали, то сказалиб горі: рушся — і гора рушиласяб з місця. Віра, велика річ!»

«Буде, як Господь дасть. Колиб тільки гетьман не забув про свій Батурин».

«Гетьман про нікого не забуває. Знаєте, яка в нього пам'ять».

«Знаємо, лиш чому він нині ніяких знаків не дає?»

«Тамтої ночи були світляні сиґнали, нині нема».

«Стрівайте!» і діякон попровадив їх на церковний майдан. Виліз з городничим і щез з кількома міщанами на дзвіницю і крізь темінь осінньої ночі дивився в напрямі Десни.

«Є знак, є!» — гукнув утішений.

Ген, далеко за Десною ніби червона зоря займалася, блисне на схилину і згасне, і знов, і знов.

«Гетьман світляні сиґнали дає з Дехтярівської дзвінниці, щоб ми городу не здавали . . .»

«Тримаймося!»

Нова охота в батуринців вступає.

«Гетьман пам'ятає про нас!»

* * *

Чечель, зачувши про сиґнал, вибіг на замкову вежу і дивився крізь скла. Дійсно, якесь світло мерехтіло, то запалювалося, то гасло. Пригадував собі всі висші пункти за Десною і мусів згодитися на те, що тільки з дзвінниці в Дехтярівці могло це світло бити. А що перше його ніколи не було видно, так це мабуть сиґнал. Значиться, шведи недалеко Десни і гетьман з ними. За кілька днів можуть бути тут. Кілька днів треба витримати облоту. Треба, та чи можна? Ворог з великими силами прийшов. Гармати певно ще й тепер надходять під охороною ночі, бо чути, як земля дуднить. Кілько їх? Які? Де їх уставлять, з котрого боку пічнуть огонь? Сто питань насувається Чечелеві на гадку. Відповідь на них одна: колиб так на день, — два відтягнути облогу. Кожна година цінна, кільки то людей може згинути протягом години ... Треба пробувати, може вдасться. Посилав Меншіков своїх людей до Батурина, чому не післати до нього?

«Пішлю», — сказав собі Чечель, сходячи з вежі і простуючи до своєї кватири. Покликав туди Кеніґзена, Ґамалію і других.

Кенігзен противився, бо це викличе в ворогів враження, що Батурин боїться, погадає собі Меншіков, що на замку нема згоди, що не всі хочуть його боронити до останньої каплі крови і він тим скорше і з тим більшою силою пічне обстріл, а може й до наступу піде.

Але Герцик і ще кількох казали, що післати людей не зашкодить, бо може москалі підуть на переговори і відволічеться облога, а це найважнійша річ.

«Я ще й тому», — казав Кенігзен, — «противлюся, щоб посилати до Меншікова людей, бо це може легко викликати заколот поміж козаками й міщанами. Скажуть — старшини город здають, старшини продають нас, а ви знаєте, що воно значить. Краще стіймо на тім, що ми з ворогом ніякої згоди не бажаємо».

«Козаків», — відповів Герцик, — «можна сповістити про наш намір, міщан теж, і ніякого заколоту не буде. Чому не пробувати, може нам вдасться вивести князя в поле».

«Не вірю. Хитрійший він, ніж це вам здається, але якщо більшість за тим, щоб посилати, так шліть».

Вибрали трьох людей і вивели з городу.

Кількох сердюків смолянками просвічували дорогу, один ніс білу хоругов.

Обскочили їх московські патрулі, взяли на човна, везуть.

* * *

Заки вилізли на берег, позав'язували їм очі й повели до кватири світлійшого. Світлійший стояв на хуторі, за тилами армії, куди гарматні кулі не долітали.

Світлійший якраз писав реляцію до царя.

«У тих зрадників, що замкнулися в твердині, не видно ніякого почуття до доброго, ніякої охоти покоритися перед волею царською. Вони хочуть триматися до останнього чоловіка. Тому иншого виходу не бачу, тільки скоро світ почати пальбу, здобути замок і безпощадно знищити це гніздо зради».

Почувши, що з Батурина післанці прибули, Меншіков перервав свою реляцію і казав їх покликати до себе.

В сінях розв'язано їм очі, відчинено двері й вони побачили ласкаво всміхнене обличчя світлійшого.

«Когож я бачу!» — сказав, ніби він дійсно дуже втішився ними. — «Несподівані гості, та ще серед ночі. Щож вас пригнало до мене, шановні добродії? Може чого бракує, кажіть, будь ласка, радо виґоджу сусідам». Батуринці, не дожидаючи такого привітання, збентежилися на хвилину. «Спасибі світлости вашій. Усього маємо досить, чого лиш душа забажає, і хлібів, і пороху, і куль. Тільки не бажаємо собі проливу крови і тому приходимо потолкувати, як би то такого гріха на свою совість не брать».

«Будьте впевнені, що я теж не кровопієць, і що мені теж жаль безталанного вашого города, котрий довіряє зрадливому гетьманові і противиться волі царя, війська його величества не хоче впустити в свої мури».

«Чи гетьман зрадив, чи ні, того ми не знаємо, бо зради його бачити не довелось, а якщо він справді зрадив цареві, то ми лишаємося у нашій попередній вірности».

Меншіков, почувши це, встав. «Якщо ви правду кажете, панове, так і проливу крови не буде. Впустіть військо моє, а я вже вас не скривджу, на те вам моє слово».

«Ваша світлосте», — відповіли батуринці, — «не таке це легке діло, як кому здається. Треба його обміркувати, треба переконати тих козаків і міщан, що хочуть гетьманові додержати присягу, треба порозкопувати брами і приготовити кватири для царського війська».

«Усього мойого війська я в город не впроваджу, лиш два полки, решта залишиться на полі, хочете, може лишитися за Сеймом, тут, де тепер стоїть».

«А всеж таки, щоб приготовити це діло нам треба три дні часу».

Всякі роботи біля хат та городів виконує совісно й солідно:
Patrick, Mike Construction
Designing, planting trees — shrubs — Seeding, sodding
Residential and commercial lawn maintenance — Pruning trees — shrubs — hedges — Rototilling — All concrete work, sidewalks, patios, driveways — Rockeries, yard cleanup.
TELEPHONE: 474-0598

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від огню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)
Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)

12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандрольки з нашого товару.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Увага! УКРАЇНЦІ В КАЛГАРІ

Ви можете набути правдиву шинкову українську ковбасу з часником, димлену деревом, з фірми

FAMILY MEATS

з Едмонтону в крамниці „THE BAY" в Калгарі, в підвалі при „Delicatessen Table"

В Едмонтоні у крамниці при 10241 - 96 вул.

Окрім ковбаси, можете в нас купити багато інших европейських м'ясних виробів різного роду.

Зайдіть, а не пожалуєте.

FAMILY MEATS
10241 - 96 Street Tel.: 424-9424
Edmonton, Alberta

КРАЙОВА УПРАВА Українського Католицького Юнацтва

організує **„Велику подорож по Україні та Західній Европі".** Ця подорож триватиме повних шість тижнів від **6-го липня до 17-го серпня 1972 р.**

В програми подорожі відвідати: Італію, Австрію, Швайцарію, Німеччину, Мадярщину, Румунію, Югославію, Туреччину, Грецію, Болгарію і також Україну.

Кошти подорожі, помешкання, харч та особисті видатки будуть виносити приблизно **925.00 дол.**

Зацікавлених подорожжю та тих, що хочуть мати більше інформації, просимо писати до:

U.C.Y. National Executive
c/o Miss Sandy Kunanec (Trip Secretary)
38 MCADAM AVE., TORONTO 19, Ont.

Вісті з Едмонтону

Великдень у катедральній парафії

Свято Пасхи — кульмінаційний пункт, до якого підноситься кожного року церковно-релігійне життя парафії. Так було і цього року в катедральній парафії св. Йосафата в Едмонтоні.

Великопістні духовні вправи, що тривали тиждень, були найліпшою підготовою до зустрічі празника - празників. «Прагнемо любити і бути любленими без краю» — ця велика і хвилююча правда була провідною думкою глибоких і актуальних духовних розрадумів, якими ділився отець Микола Дядьо з вірними, що двічі у день громадно приходили до церкви.

Утреня з читанням 12-ох Євангелій у Великодній четвер і положення св. Плащаниці у Велику п'ятницю, що в них участь брали Преосвященний Владика враз з отцем митратом Михайлом Сопуляком і при співслужінні катедральних душпастирів — стали знову, для нашої церковної громади, найкращими в році нагодами виявити сердечну вдячність і перепросьбу Тому, що перетерпів за нас страсті.

Воскресна Утреня, що почалася досвіта і після неї вручаста Архиєрейська св. Літургія — у сам празник Христового Воскресення — піднесли святкові настрої до вершин. У чудово прикрашеному соборі — Архиєрей зі своїм синкелом і канцлером — митрофорними протоєреями отцем Василем Лабою і Михайлом Сопуляком — та отцем Романом Ганкевичом як дияконом служили найвеличнішу у цілому році Богослужбу, яка на радісних хвилях неслася у ближчі і дальші околиці престольного міста.

У святковий спів катедрального хору, під керуванням Михайла Іваника і церковних півців під проводом архидяка Василя Зіньчука вплиталась розрадуваним голосами ціла церква кожний раз як лунав переможний гимн: „Христос воскрес із мертвих".

Владика проповідав Боже слово і складав побажання своїм спархіянам. Висказував таку потішаючу правду, що Христос воскрес не лише для поодиноких осіб, але теж для усіх людських спільнот, отже, і для українського народу. Наш нарід найбільше потребує Воскреслого Господа, бо далі ще переживає свою Голготу. Конче потрібно йому сили з висот, щоб витривати у вірності і раз-у-раз скріплювати себе надією, що за ласкою Воскреслого і він воскресне до нового, вольного життя.

Хоч другий і третій день Свят — робучі дні, проте катедральна церква і у них не світила пусткою, а вітала багато своїх дітей на численних відправах.

Найбагатшим овочем усіх згорі згаданих днів були тисячі святих сповідей і принятих святих Причастій.

Щоб як одна родина, при спільному святочному столі зveселитись воскресними радощами, наші парафіяльні організації влаштували в неділю, 9 квітня, спільне свячене.

Володимир Багнюк, господар парафіяльної гостини, сердечним словом привітав Владику ,почесних гостей, у їх числі: митрополичого радника отця Василя Чопея, посла до Алберського сойму пана Катрю Чічак, голову Централі українців-католиків д-ра Яр. Онуферка, голов і представників церковного комітету і організацій і усю парафіяльну родину, що заповнила залю та попросив Архиєрея посвятити паску й інші страви.

Після чину благословення Владика поділився свяченим яйцем і громада засіла за столи, на яких, за стараннями невтомних жінок під проводом п-і Катерини Смолик ,не забракло нічого, що належить до традиційних великодніх присмаків.

Після обіду Ірина Кушка, що закінчила студії в університеті (Б. Ед.), виголосила дуже цікаву доповідь на тему: „якою я бажала б бачити українську спільноту в Канаді?" Наша спільнота, на думку панни Ірини, повинна виявити себе динамічною у всіх добрих проявах людського життя, зокрема на культурному полі. Шлях до збереження ідентичности: виховання молодого покоління в передшкілі, рідних і державних школах, при допомозі модерних засобів і силами кваліфікованих, відданих людей; виховання молоді не на членів груп, що діляться, а то й ворогують між собою, а на членів об'єднаної все української спільноти.

Потім була найміліша точка програми: дуже вдатний виступ катедрального хору молоді під проводом п. Михайла Іваника, при супроводі піяністки п-і Діяни Гулька. Цей співучий гурток з життям виконав декілька пісень і на закінчення в'язанку чудових гаївок. Гості слухали зі захопленням.

На закінчення господар свята попросив до слова Преосв. Владику, який висказав незвичайну радість з приводу такого вдатного святкового прийняття і склав катедральній парафії свої побажання.

Свячене закінчилося словом подяки отця пароха Ю. Ковальського і співом «Ангел вопіяте».

Серія доповідей про патріярхат

Едмонтонська рада українських організацій за патріярхат Української Католицької Церкви влаштовує серію доповідей про патріярхат Української Католицької Церкви.

Першу доповідь: „Ідея патріярхату в Українській Церкві" (історичний огляд) виголосить о. Я. Федуник у вівторок, 18 квітня, в катедральній авдиторії.

Перший виступ драматичної асоціяції

Українська драматична асоціяція влаштовує виста в у двох одноактових комедій у неділю, 16 та в неділю, 23 квітня в залі Культурного центру св. Василія, 10819 - 71 ave. Вступ $2.00 для дорослих та $1.00 для студентів.

Свій перший виступ розпочинає асоціяція постановкою одної комедії в українській та одної комедії в англійській мові (обидві того самого вечора).

У програмі асоціяції на будуче є ставити більше п'єс в українській мові, хоч деякі будуть виведені й в англійській мові, але з українською тематикою. Це допоможе багатьом молодим канадцям українського роду, що не знають української мови, познайомитися з українською культурою.

Членами Української драматичної асоціяції можуть стати всі українці, які зацікавлені в плеканні української культури при допомозі вистав, співу та танців.

Чергові вистави асоціяції будуть проголошувані в „Українських вістях" та „Едмонтон джорнал".

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 15 квітня:

о 8 год. веч. в залі УНДому, 9620 - 109 авеню: родинна забава.

* * *

Неділя, 23 квітня:

в залі УНДому, 9620 - 109 авеню: весняний базар парафії св. Юрія стараннями Марійської дружини пань (продаж домашнього печива і вишивок).

* * *

від год. 2 — 5 попол.: річне чайне прийняття парафії Покрова Пресв. Богородиці в Беверлі, в школі св. Миколая, при 38-ій вул. та 115 авеню.

* * *

Субота, 6 травня:

в залі «Роял Гленора Клюб» весняний баль ОЖ ЛВУ (орхестра п. Чорновола).

УКРАЇНСЬКА КЕРАМІКА: дещо про глечики, макітри та миски

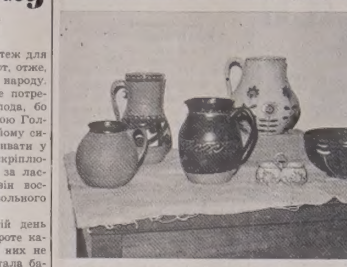

Кераміка то одна з найстарших ділянок мистецтва, то пребагата галузь шукання все нових та цікавих форм творчости з глини, то глибоке джерело для заспокоєння фантазії артистки. Перетворити кусок глини в посуд щоденного вжитку, було першою потребою людини вже в найдавніших віках. Надати глині форми, яка відповідала би людині, від найпростіших мис та збанків аж до дуже вибагливих форм з різними фантастичними декораціями та поливами, які милують око людини, то завдання майстрів кераміки.

Глина то пластична маса, з якої можна моделювати руками, чи на гончарському колесі, чи, в більше плинному вигляді, вливати в готові форми, — то останнє застосовується особливо тоді, коли йдеться про масову продукцію. Готову річ розмальовується, а відтак випалюється в окремих, до того достосованих, печах. Вислід залежить від якости глини, чи поливи та температури, в кій кераміку випалюється. Чим вища температура, тим більш якісна посуда.

Високої якості та різнородна в красці глина в Україні причинилася багато до розквіту гончарства в Україні, від примітивної посуди для щоденного вжитку, до високомистецьких хахлів, які займають окрему широку ділянку в мистецтві, а далі тарілок, глеків, збанків, що ними пишалася кожна українська хата.

Найстарша культура, то Трипільська (назва від археологічних розкопів у Трипіллі над Дністром) походить із часів 3,000 років до Христа. То посуда примітивної форми, для щоденного користування, але вже розмальована білою глиною та червоною охрою з чорними контурами. В теперішніх часах виготовлено багато репродукцій тої кераміки.

Так, як і в вишивці, так і в кераміці, різні частини України зберегли свої питомі форми й орнаменти. Розрізнюємо кераміку гуцульську, що є найбільш розмальована з окремим орнаментом, подільську кераміку, а далі волинську, полеську та, з окремим кольоритом, кераміку Києва, Полтави та інших областей України.

Виробництво кераміки є надзвичайно поширене. В більшості для того вживається високо палену глину (2,300 ступнів і вище), а до того вживається високої якості поливи, яка не дає яких красок, як у народній кераміці. Дуже випрацьовані, деколи надто перевантажені „взори", поволі відходять, а на їхнє місце приходять керамічні вироби гарної форми, з небагатою декорацією, але зате виконаною з добрим смаком.

Кераміка то цікава студія шукання нових і постійно кращих форм, то одночасно пребагате поле вияву мистецької фантазії.

Щось, що захоплює та притягає до себе кожного майстра кераміки, то переміна куска глини у примітивний глечик чи якусь фантастичну фігуру. Збагнути якість та вартість глини, випробовувати різні способи випалювання, творити все щось нового, зробити щось, що годилося би не лише для вжитку, але притягало до себе доброю формою, гармоні є ю красок та приманчивим виглядом — то найбільша приємність майстрів кераміки.

Ольга Манастирська

Слухайте релігійних радіопередач

Щопоеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А (680 кц) пересилається програма Централі українців-католиків Едмонтонської епархії.

Сьогорічний Великдень у церкві св. Юрія Побідоносця

На сьогорічний Великдень Преосвященний Владика Ніл у співслужінні митратів синкела о. В. Лаби та канцлера о. М. Сопуляка відправив в церкві св. Юрія архиєрейську св. Літургію. Дияконував о. В. Тарнавський, функції церемоніярa виконував о. Е. Камінський, до св. Літургії співав чоловічий ансамбль під управою п. М. Свистуна. У великодній відправі, що почалася Воскресною Утренею, взяло участь велике число вірних, багато з них приступило до св. Тайн.

При кінці св. Літургії Преосвященний Владика виголосив проповідь, опираючи її на словах Ангела, звернених до мироносиць: „Шукаєте Ісуса розп'ятого. Нема його тут, бо воскрес, як сказав" (Мт. 28:6). Воскреслий Христос запевнив і нам воскресення, не тільки особисте, але й ми як нарід воскреснемо до вільного життя. По своїй Голготі воскресне і наша Українська католицька помісна Церква.

Цілуванням артоса та хреста закінчилася архиєрейська богослужба. Відтак біля церкви відбулося свячення пасок. Неділю Пасхи попередили богослуження страсного тижня передовсім Великого четверга, коли то страсні евангелії читали крім парафіяльних священиків ще о. К. Стангрет та о. М. Мартинків. У велику п'ятницю Преосвященний Владика взяв участь в обряді положення Плащаниці.

На Великдень членкині Марійської дружини відвідали в шпиталях Едмонтону хворих українців, несучи їм свячене та великодній привіт. У світлий понеділок відбулась великодня радіопередача на хвилях радіостанції CHFA.

Річні збори єпархіяльної оселі

Річні збори Єпархіяльної оселі відбудуться в суботу, 15 квітня, в год. 7.30 вечора в катедральній авдиторії св. Йосафата.

Управа Єпархіяльної оселі запрошує сердечно всіх зацікавлених прибути на збори.

Виставка

Пласт Едмонтону ставить п'єсу Марійки Підгір'янки "В чужім пір'ю" в неділю, 16 квітня, о 7-ій годині вечора в залі УНО. Всі ролі виконує молодь.

Касовий звіт Станиці УМХС в Едмонтоні

РІК 1970 — 1971.
ЛИСТОПАДОВА ЗБІРКА

о. Б. Ганушевський — Ню Вестмінстер	$ 9.00
о. Б. Ганушевський — Суррей Дельта	11.00
о. П. Іванець	22.68
о. Е. Дмитрук — Делф	5.10
п. І. Скрипічейко	35.00
Разом	82.78

ВЕЛИКОДНЯ ЗБІРКА — „ПИСАНКА"

о. Б. Снігурович —	$ 10.00
о. Р. Ганкевич —	24.10
о. Ю. Ковальський —	123.16
о. П. Петришин —	18.65
о. Б. Ганушевський — Ню Вестмінстер	4.35
—"— — Чілевок	11.50
—"— — Суррей Дельта	9.40
о. І. Черкавський — Дервент	15.15
—"— — Верміліон	12.30
—"— — Елк Пойнт	11.03
—"— — Нордерн Велий	7.10
о. М. Гураль — Чергил	13.80
о. Т. Гурко — Редвей	14.30
о. Я. Федуник — Пар. Пресв. Євхаристії	37.00
о. В. Тарнавський — Пар. св. Юрія	114.00
о. В. Волошин — Пар. Покрова Пресв. Бороод.	25.62
п. В. Стельмах	1.00
Разом	452.46
Разом листопадова і вел. зб.	535.24
Відсотки	4.05
С-до з 31. 12. 1970	539.29
Загальна сума	1,056.60

Розходи.

Вислано до централі в Мюнхені	$450.00
Поштові оплати	4.48
Кошт збірок (стяжочки, шпильки і т.п.	18.24
Даток на ім'янини Преосв. Владики Ніла	20.00
С-до на 31. 12. 1971	492.72
	492.72
	$ 563.88

Управа Станиці почувається до милого обов'язку скласти щиру подяку в першій мірі преосвященному Владиці Кир Нілеві за ласкавий патронат над працею нашої Станиці і дозволи на переведення збірок коло церков Едмонтонської епархії. Дякує також всім отцям парохам за зорганізування і уможливлення успішного переведення збірок та всім збірщикам за їх поміч, врешті всім жертводавцям за їх жертви. Віримо, що спільними зусиллями буде можна продовжувати це благородне діло допомоги ближньому.

За Управу Станиці УМХС
І. Хома — голова

ЩО ВИ ПОВИННІ ЗНАТИ ПРО ПРИБУТКОВИЙ ПОДАТОК У КАНАДІ?

У Канаді податок від заробітку основується на місці замешкання, а не на приналежності. Люди, які тут живуть, зголошують ввесь заробіток, який одержують, навіть коли частина його є з-поза Канади. Якщо ваш заробіток є у формі заробітної платні, ваш працедавець вже вам відчислив податок. Він повинен був вам дати перед кінцем лютого, Т4 посвідку, яка виказує ваші заробітки й відтягнені суми.

Одну копію тої Т4 посвідки долучіть до вашого податкового зізнання. Якщо ви під час року працювали в кількох місцях, одержите кілька таких Т4 посвідок для пред'явлення. Більшість оподатковуваних одержують свої податкові формуляри поштою. На них видруковані ім'я і прізвище оподатковуваного, адреса і число соціяльного забезпечення. Новоприбулий до цієї країни мусить дістати такий формуляр на пошті. Коли ви його одержимо, додамо ваше прізвище до списка і наступного року вишлемо ваш податковий формуляр разом з іншими.

Разом з тим формулярем є залучена інформаційна брошурка. Там можете знайти відповіді на майже кожне питання. Якщо ви й далі матимете проблеми, можете одержати пораду та інформації безкоштовно з будь-якого окружного податкового бюра. Можете зайти особисто, потелефонувати, або писати. Багато з наших працівників розмовляють іншими мовами . . . або, якщо хочете, приведіть зі собою приятеля, як перекладача.

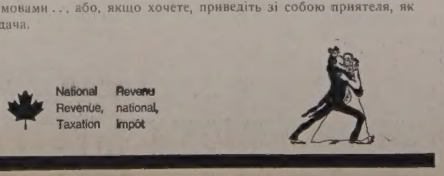

Спеціяльна оферта, яку я одержав з Лондону. Можна висилати в одній пачці летунською почтою 10 хустинів.

5 вовняних — 5 парчевих

OVERSEAS EUROPEAN TRADING CO.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
Edmonton 16, Alberta

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $6.00, поза Канадою: $7.50; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Second class mail registration number 1035.

Телефон 422-5708 Telephone

ЧЛЕН СИНОДУ РОБИТЬ ЗАЯВУ

Появляються в газетах неточні вістки та баламутні коментарі про наше церковне становище на цю пору, і єпископ Андрій Сапеляк визнав за потрібне висловити пересторогу.

У «Заяві про рішення V синоду українських владик» єпископ Андрій, що є членом недавно створеного постійного синоду, каже так: «П'ятий синод українських владик є, без сумніву, історичною подією в житті Української Католицької Церкви, бо на ньому відбувся остаточний і формальний перехід з єпископської конференції на синодальний устрій встановленням постійного синоду, очоленого верховним архиєпископом, як постійного керівного органу правління в Укранській Помісній Церкві».

«Короткотривалість синоду (лише всього повних п'ять днів) та рівночасно участь трьох українських владик у синоді Вселенської Церкви не дозволили учасникам V синоду вглибитись і розвинути ширшу дискусію над численними проблемами Української Церкви, що були начеркнені у програмі нарад. Більшість з них навіть не були заторкнені. Короткий офіційний пресовий комунікат синоду з 5 листопада 1971 року повідомляє, що «головною точкою нарад було продискутовання проєкту конституції для Української Помісної Церкви. Окрім цього вирішено деякі біжучі справи Укранської Церкви».

Так було. А що тепер пишуть? «Натомість на сторінках української преси пишеться про „затвердження" конституції чи „випрацювання в деталях" та інші речі, які вимагають місяців мозольної праці. Ці необгрунтовані твердження можуть витворити в читачів неправдиві поняття про дійсний стан справ Української Церкви з послідовними шкідливими непорозуміннями, як це мало місце у свіжому минулому».

«Вістки, нібито на синоді була мова і були висунені проєкти щодо творення нових українських митрополій, епархій, екзархій, що навіть обмірковано кандидатів на владик, то вже годі, щоб своїм значенням і вагою вони належали до «біжучих справ Української Церкви», як читається у згаданому комунікаті синоду».

Накінець єпископ Андрій робить загальний висновок: «Ці й подібні приватні вістки і коментарі, що появляються на сторінках української преси, треба вважати за безпідставні, а то й шкідливі».

Насмілюємося зробити ще один висновок: дарма нарікати на перекручені вістки й коментарі; треба давати точну інформацію. Наш постійний синод мусить мати уповажненого речника, який говорив би в імені синоду.

Праця над остаточним опрацюванням тексту конституції нашої помісної Церкви вимагатиме «місяців мозольної праці», каже владика Андрій. Чи після тих місяців усі наші клопоти скінчаться? Уявім, що якимось чудесним способом уже завтра був у нас досконалий текст конституції. Чи від цього зразу впаде високий мур мовчанки Римської курії? Владика Андрій ще раз авторитетно запевняє нас, що на V синоді „відбувся остаточний і формальний перехід з єпископської конференції на синодальний устрій", але офіційний „Папський річник", що появився після V синоду, інформує, що в нас покищо є єпископська конференція.

Обороняти справу самоуправи помісної Церкви, зберігаючи при цьому не тільки єдність з Вселенською Церквою, а теж належну церковну законність і християнську любов — то діло нелегке й, мабуть, досить довге. І преса аж тоді вийде з плутанини, коли становище буде ясне.

—o—

ТІЛЬКИ ДОБРИМ СЛОВОМ

На своєму довгому віку православний митрополит Іларіон (раніш відомий як професор Іван Огієнко) віддано працював для християнської культури України. Заслуги його всім відомі, і тепер уся українська громада добрим словом згадує блаженнішої пам'яті Іларіона. Тільки добрим словом згадуємо його теж ми. І не тільки тому, що звичай каже добром згадувати небіжчиків.

Дехто —слушно чи неслушно — вважав митрополита Іларіона прихильником холодного ставлення до українців-католиків. Для об'ктивности варто пригадати, що як у професора Огієнка, так у владики Іларіона були періоди дуже близької співпраці з українцями-католиками. Наприклад, професор Кубійович та його співпрацівники в 1940 році допомогли професорові Огієнкові стати єпископом.

Багато праць залишив митрополит Іларіон. Він теж зробив новий український переклад Святого письма. Але багато роботи залишається для його наступника, передусім у справі загального об'єднання українських православних українців. Згадуючи добрим словом покійного митрополита Іларіона, бажаємо Божого благословення його наступникові.

—o—

Делеґація екзекутиви КУК в Оттаві

В днях 27, 28 і 29 березня ц.р. делеґація Екзекутиви КУК відбула в Оттаві ряд важливих нарад з Департаментом Державного секретаря та з усіми тими державними установами й аґенціями, які здійснюватимуть нову культурну політику Канади, на що уряд прем'єр-міністра Трудо призначив в році 1972/73 3,000,000 дол.

Метою конференцій в Оттаві було наладнати співпрацю з тими федеральними установами, вимагаючи щоби в проєкти їх майбутньої акції включити потреби нашої української культури та підкреслити вклад зроблений українцями в розбудову Канади й у цей спосіб при помочі державних фондів забезпечити дальший розвиток української мови й культури в Канаді.

— З державною бібліотекою обговорено відкриття в Оттаві центральної української книгозбірні під управою і в рямцях цеї національної бібліотеки Канади.

— З Радою державного фільмування переговорено виконання на кошт держави фільмів з українською тематикою, використовуючи такі твори як „Сини землі", І. Киріяка, „Камінний хрест" В. Стефаника, „Мої піонерські пригоди в Канаді" А. Романюка, і т.п.

— В Державному музеї обговорено дальшу розбудову збірок українського фольк-

(закінчення на 5 стор.)

ВІДРОДЖЕННЯ СТАЛІНІЗМУ В УКРАЇНІ – КОЛОНІЇ МОСКВИ

Роман РАХМАННИЙ

Петро Шелест, малий імператор совєтської України, може, несвідомий того, що він голий. Не тому, що його роздягнув якийсь етнічний канадець особистим чи ідеологічним незадоволенням проти представників нової совєтської кляси.

Хоч він і цілком ізольований від Заходу, проте Шелест мусить знати, що Канада — добре місце для прожитку, але занадто небезпечне для нього, щоб бавитися думкою про подорож до неї. Тут живе за багато українських-канадців, що добре знають про несправедливості, яких зазнають їхні родичі та приятелі в Україні.

Тепер навіть ті, в двох краінах, що лежать вздовж 50-ої паралелі, які ще недавно плекали ілюзорну надію на більш людяну поставу післясталінського режиму до українців, були брутально розбуджені недавніми арештами в Києві та Львові, що відбулися в січні цього року.

За тюремні ґрати вкинено 19 інтелігентів з цих двох головних міст України. Багато більше людей обшукувало по домах та допитувало КҐБ.

Ця подія відбулася після публічного заклику Шелеста до членів партії до посилення ідеологічної пильноти проти тих, які нібито схильні підміновувати совєтську владу в Україні, в цій другій по величині совєтській республіці, де проживає 47 мільйонів людей.

Шелест, перший секретар комуністичної партії України, знаний як один з більш немилосердних совєтських вельмож. На Заході він став відомим після історичної зустрічі членів московського політбюра та провідників Чехо-Словаччини в Черній над Тисою та в Москві в 1968 р. Там він оскаженіло напав на д-ра Ф. Кріґеля ,єдиного жида в Дубчековій президії за його прозахідні ліберальні погляди.

Запал на катівській службі.

Звичайно, в цій справі Шелест діяв за наказами Брежнєва, що вибрав собі ролю добродійного зверхника, який залишає катівську роботу своїм підлеглим, як Сталін колись лишав її Кагановичеві та Молотову.

Проте Шелест робив свою роботу з запалом і внутрішнім переконанням, бо він серйозно боявся, що 140-тисячна українська меншина Чехо-Словаччини несприятливо впливатиме на його 40 мільйонів українських підданців.

Ці його піддані заздро дивилися на свободу думки і дії, що стали здобутком їх земляків в Чехо-Словаччині. Щоб стримати бродіння та недопустити його до вивітрювання своєї, не такої вже малої, імперії, Шелест нетерпляче кинув свій голос в політбюрі, щоб замкнути Чехо-Словаччину — цей історичний шлях між Заходом і східньою Европою — інтервенцією совєтської армії.

Для примирення 800.000 студентів совєтської України, Шелестова установа дозволила їм приготувати і відбути масові зустрічі студентських представників у Києві. На зустрічах мало відбутися обговорення проблем молоді теперішнього десятиліття.

Це була перша (й остання) дискусійна зустріч совєтських студентів, що будь-коли відбулася на терені будь-якої совєтської республіки. Ця триденна зустріч у Києві, в лютому 1969 р. повинна була отримати більш невдоволених осіб з лав менш боязкого молодого покоління від поповнення рядів активних українських опозиціонерів.

Як видно, хитрощі не вдалися, як не вдалися також і адміністративні заходи введені в дію з тим самим заміром: посилення контролі подорожів між Чехо-Словаччиною й Україною; залякування українських гостей з інших країн, де права меншин шануються (Канада, ЗДА, Югославія і навіть Польща); офіційний тиск на університетських випусників-москалів поселятися в Україні, в той час коли випусники-українці можуть знайти роботу тільки поза межами своєї власної республіки — в азійських частинах СССР.

Це все тільки підкреслювало підлабузництво київського уряду до кремлівських централістів в той час, коли совєтська молодь втратила віру в обоє — комуністичну догму і в совєтську форму федералізму.

У висліді, зі зростаючою впертістю, почали появлятися численні, нецензуровані брошури, звернення, політичні й літературні есеї.

Почав виходити бюлетень „Український вісник", друкуючи несензуровані новини про офіційно замовчувані події в Україні.

Поява „Українського вісника" близько нагадує подібні виступи в Московщині та балтійських країнах, перші з яких більше відомі та цінені на Заході.

Як і його російська чи балтійська подоби, сьогоднішний совєтський український молодик за справжніми вістями неохоче заглядає в московські „Ізвестія". Він також не шукає правдя в „Правді України".

Він воліє мати свої власні джерела інформації, незасмічені офіційним тлумаченням. Він також виявляє готовість стати віч-на-віч перед поглядами і думками інших неофіційних осіб.

Цим способом, не зважаючи на гнітучу цензуру, кристалізувалась якась подоба незалежної громадської думки.

Проте, слід запитати, до якої міри поява цієї незалежної громадської думки стала виявом впливу українців, що живуть за кордоном.

Існування добре зорганізованих українських громад у північній Америці, Британії, Австралії, Франції та південній Америці, було радше позитивним викликом для незалежно думаючих совєтських українців, ніж спрямовуючим фактором. Існує різниця в поглядах совєтських українських патріотів і поглядах українських еміґрантів та їхніх нащадків.

Щирість викликала гнів.

Еміґранти, майже без винятку, противляться думці, що марксистсько-ленінська формула надається до створення життєздатної суверенної України, яку проповідують і захищають усі постаті совєтської української опозиції.

Одною з більших іроній совєтського існування є те, що саме Іван Дзюба, один з опозиціонерів недавно арештованих органами КҐБ, створив підтверджуючу концепцію базовану на ленінській формулі.

В своєму науковому дослідженні „Інтернаціоналізм чи русифікація", що появилося в друку тільки поза межами СССР (українською та англійською мовами), Дзюба протиставив теперішню московську практику в Україні марксо-ленінській теорії рівности націй у комуністичному суспільстві.

Ця практика в основному була та сама, що й за московських царів: змосковщення всіх національностей, що входять до складу Совєтського союзу.

Дзюба палко закликав київське керівництво повернутися до справжніх марксо-ленінських засад інтернаціоналізму, як єдиного способу забезпечення українському народові рівних прав зі совєтськими москалями та усунення закріпленого шовінізму в міжетнічних стосунках.

Щире зусилля Дзюби принесло тільки гнів влади на його голову. Ае що особливо впадає в очі всякому спостерігачеві українського опозиційного руху, це самовпевненість його провідників. Вони справді практикують любов до правди без страху.

Вячеслав Чорновіл, якому сітка державного телебачення доручила приготувати офіційну версію таємного суду над групою опозиціонерів у Львові 1966 р., створив зі своїх записок вражаючий документ для громадянства — 20 портретів відваги — судові справи українських опозиціонерів. (Його книга появилася в англійському перекладі в Торонті 1968 р.) За це йому дали два роки ув'язнення.

Незадоволених за ґрати.

Безстрашно недавно Чорновіл протестував проти навмисного знищення кладовищ українського вояцтва та воєнних пам'ятників у Львові. Його зразу ж знову арештували.

Інший інакомишлячий, Антін Коваль з Чернігова, звернувся до українського верховного совєту в Києві за відновлення українських збройних сил, бо згідно з конституцією, республіка повинна мати своє власне міністерство оборони та його представництво в раді країн Варшавського пакту.

Святослав Караванський з Одеси, що відбуває 25-тирічний строк ув'язнення, був першим в Сов. Союзі, що порушив справи малих націй — жидів, татар, балтійських народів, молдаванів, німців, поволжжя та інших.

Караванський також звернувся до комуністичних партій світу, щоб вони сформулювали статут прав цих народів. Українці та білоруси, разом з малими народами, повинні були стати запорукою проти московської переваги. Його дружина Ніна відмовилася лишити його напризволяще і продовжувала звертатися за перегляд його справи. За це її теж арештували в січні разом з іншими українськими опозиціонерами.

Валентин Мороз, історик, що став темою суперечок навіть на Парляментарному горбі в Оттаві минулої весни, відбуває тепер 12-тирічний вирок у Московщині. В своєму останньому зверенні до суддів він писав:

„Якщо, саджаючи мене за ґрати, ви сподіваєтесь створити порожнечу в українському відродженні, тоді ви помиляєтеся. Вам треба зрозуміти одну річ — порожнечі не буде. Інтенсивність духового потенціялу України вже достатня, щоб заповнити будь-яку порожнечу і створити нових провідників, які переберуть обов'язки ув'язнених, або тих, що залишили громадську арену".

Володислав Недобора з Харкова скористався твердженням Чадаєва, визначного опозиціонера 19-го століття, коли той став перед лицем подібних офіційних вимог сліпої покори правилам:" „Я не навчився любити свою батьківщину з заплющеними очима, похиленою головою і закритим ротом. І думаю, що людина тільки тоді може бути корисною своїй країні, коли вона бачить ясно. Я вірю в те, що доба сліпої податливости тепер минула".

„Випадання молоді" з системи.

Що більше, всі опозиціонери протестували проти традиційної практики кари українських громадян у в'язницях, концентраційних таборах та місцях примусового поселення в Московщині. Така практика — ще один доказ, що Україна — колонія.

Цілком очевидно, що ці совєтські українці не мали великої потреби в заохочуванні з-за кордону, щоб стати повними людськими істотами, на які лише дозволяли існуючі умови.

Усвідомлення цього факту мусіло бути ударом по Шелестові та йому подібних: совєтська система, прославлена за свою вмілість індоктринувати молоді голови, опинилася перед проблемою „випадання" молоді зі системи.

Проте, бувши правдивим совєтським бюрократом, Шелест пояснив цю успадковану хворобу кремлівської системи виключно зовнішніми причинами.

В своєму патяканні до ідеологічних активістів в Києві останнього листопаду, він звернув вину на чужі радіопередачі та інші засоби комунікації за розкіл особистости совєтського українського суспільства.

Він ствердив, що ці засоби масової комунікації мали частковий успіх, бо вони звертаються до совєтської молоді, яка „не пройшла школу клясової боротьби і не придбала достатнього ідеологічного вишколу на роботі і в школі".

Крім того, пояснював Шелест далі, недавній союз між сіоністами та українськими буржуазними націоналістами став ще одним фактором у цьому процесі.

Брязкіт кайданів.

Це Шелестове патякання не було першим цього роду звинуваченням кинутим на українців, які, як Караванський, Дзюба чи Мороз, осмілилися стати на захист переслідуваних жидів та які розуміли їхню спільну недолю в московському казані народів.

Ще в серпні 1970 р. В. Большаков присвятив свою двох-частинну статтю в московській „Комсомольській правді" обвинуваченню різних совєтологів, таких, як проф. Лабедз з Лондону, проф. Бжезінський з Колумбійського університету та автор цієї статті, що вони займаються поширенням сіоністичної філософії космополітизму та нігілізму.

Якщо його писанина і не стояла на належному рівні, всеж-таки вона була спробою

(закінчення на 5. стор.)

ПОШТОВИЙ КОД СПРАВДІ ПРИСПІШУЄ ДОСТАВУ ПОШТИ

Якщо ви живете в Оттаві, або в провінціях Манітоба, Саскачеван і Алберта, ви повинні були одержати посилку із новим поштовим кодом. І ми сподіваємося, що ви вислали прислані в посилці картки з адресами, з оплаченою поштовою оплатою, до всіх ваших приятелів.

Якщо ви живете в околиці, в якій ще не введено поштового коду, але ви маєте приятелів, що живуть в Оттаві, Манітобі, Саскачевані або в Алберті, пригадайте їм, щоб вам прислали їхній код.

Бо поштові коди не приспішать достави пошти, доки ви не будете ними користуватись.

КАНАДСЬКИЙ ПОШТОВИЙ УРЯД

Відродження сталінізму в Україні – колонії Москви

(закінчення з 4. стор.)

дискусії в боротьбі за свідомість совєтської молоді, яка шукає нових ідей і більше людяної форми самоврядування.

Проте після промови Шелеста в листопаді 1971 р. і наступного жорстокого вироку опозиціонерові В. Виковському, навіть ці слова потонули в брязкоті тюремних кайданів.

Минули ті дні, коли тов. Шелест ставав у позу освіченого бюрократа, що вважав потрібним напучувати громадянство і навіть Спілку українських письменників. Він казав, що святим обов'язком її членів є розвивати українську культуру й зберігати українську мову республіки.

Минули ті дні, коли його пропагандисти змальовували Шелеста, як ефективного адміністратора великої республіки, в якій українці жили без усякої мрії про відрив від „старшого брата" — москаля.

Україна схожа на колонію.

В ті дні, в 1967-1971 рр. комуністичним поплентачам у таких країнах, як Канада, легшало на душі від „м'якого підходу" Шелеста до колючої української проблеми в СССР.

В уяві, тепер небагатьох, українсько-канадських комуністів Україна перетворювалася у суверенну державу, а її представники в Об'єднаних націях, здавалося, чули ся більше й більше як дома.

Тоді керівництву компартії Канади дихалося вільніше після попереднього замішання, викликаного вістками про новосталінську політику в Україні.

Щоб відповісти на ці репортажі, що просочувались до членів партії слав'янського походження, в березні 1967 р. на розшуки фактів вислано було спеціяльну делеґацію під проводом Тима Бака.

Шелест і його лейтенанти запевнили делеґацію, що всі помилки в житті республіки — якщо такі знайдуться — будуть усунені.

Проте ці підбадьорливі слова не перешкодили глядачам з Канади побачити те, що М. Джілас бачив підчас своєї першої подорожі до Києва зразу і після другої світової війни: Україна більше й більше нагадувала кольонію, якою керували наказами з Москви, а не рішеннями, зробленими в Києві на основі потреб українського населення.

Сьогодні, після січневих арештів, старий привид сталінізму появився знову. Комуністи й антикомуністи, подібно, почали розуміти жахливий факт, що Петро Шелест голий, як той імператор у відомій казці.

Але принаймні, гола правда менше плутає, ніж будь-яка добре прикрашена брехня. З деякого часу відомо, що Шелест задивляється на верховну посаду в Кремлі, як свого часу робив його колишній зверхник в Україні, а тепер президент СССР, Ніколай Подгорний.

Таким чином теперішн я тверда лінія проти незадоволених в Україні показує тільки незмінну поставу до людини з боку совєтських клясократів.

І дальше не лишається вибору. Щоб досягнути вершин влади, треба цілком зректися всякої людяности й залишити будь-яке співчуття до свого власного народу.

Після того, як нарід використано, щоб по ньому, як по сходах, зійти до вершин совєтської піраміди, потрібно лише обгорнутися в голизну абсолютної влади.

Там безликі ляльки КҐБ лишаються єдиним супутником клясократа аж до раптового кінця його кар'єри чи його життя. Скінчиться тим, що прийде перше.

Насправді, ледви будь-коли перед тим існувала більша прірва між зверхниками і підлеглими, як та, що є в Совєтському Союзі в цілому і в кожній республіці зокрема.

Україна — тільки один з найбільш разючих прикладів. „Віндзор стар", 12 лютого ц.р.

Переклав **ТГЛ**

Делеґація екзекутиви КУК в Оттаві

(Закінчення з 4 стор.)

льору й культури, яку цей музей започаткував в минулих роках.

— Комісареві офіційних мов Канади представлено вимоги 10-го Конґресу Українців Канади для зміни секції 38 і перезвання закону офіційних мов на „Закон канадських мов" з метою зберегти живими всі ті мови, які закорінились в Канаді.

— В Канадській комісії радія й телевізії поставлено вимогу знесення рестрикції для вживання української та інших етнічних мов в програмах Сі-Бі-Сі та приватних станцій радія й телевізії.

— До Дирекції Сі-Бі-Сі поставлено вимогу зачати в найближчому часі пробні пересилання програм про і для українців Канади, вживаючи англійської і української мови.

— В Департаменті Державного секретаря представлено і обговорено виконання 5 культурних проєктів, на 230,000 дол., які Комітет Українців Канади спонзорує в інтересі всіх українських національних організацій Канади.

— З управою Державних архівів обговорено відкриття в Оттаві секції українських архівів і створення у Вінніпеґу центру української документації Канади.

Представники Департаменту Державного секретаря і керманичі вище названих державних установ і аґенцій поставились прихильно до вимог КУК і тому слід надіятись на позитивне їх полагодження, що Комітет Українців Канади буде подавати до загального відома в міру здійснення тих справ.

В делеґації Комітету Українців Канади брали участь: о. д-р В. Кушнір, — президент і голова делеґації, д-р П. Кондра — заступник президента, д-р М. Суховерський — заступник президента, мґр. І. Іванчук — заступник президента, п-і В. Симчич — заступник президента і голова Домініяльної управи Комітету Українок Канади, д-р І. Глинка — президент Шевченківської фундації і речник делеґації і д-р С .Яр. Кальба — екзекутивний директор.

Комітет Українців Канади Екзекутива

win $150 1st prize
OFFERED BY
orest studios
2nd prize $75
3rd prize $50
to celebrate their 20th anniversary
the brides of 1972 contest ....
PHONE FOR APPOINTMENT TODAY — 479-3171
8733-118 ave.
edmonton

ALBERTA ALL-RISK
CROP INSURANCE
NEW COVERAGE OPTIONS for '72!

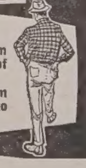

- CHOICE OF INSURED VALUES for most crops.
- LEVELS OF COVERAGE now at 60% and 70% of the long-term average for wheat, oats and barley, giving a wider choice of protection at low cost.
- NEW COVERAGE ADJUSTMENT — Farmers who do not claim become eligible for a Coverage "Bonus" that can build up to 15%, in addition to "good experience" discounts.

—— НИЗЬКІ ОПЛАТИ ——

Ви купуєте Албертську Асекурацію від усякої шкоди для врожаю НИЩЕ ВЛАСНИХ КОШТІВ тому, що...

1. Четвертину оплати за асекурацію платить уряд.
2. Власник поліси не оплачує коштів адміністрації.
3. При готівковій заплаті оплати, даємо знижку, маємо великий досвід в асекурації та великий об'єм.
4. Вашу оплату за асекурацію можете відтягнути від вашого прибуткового податку.

—— КОРИСТИ ——

1. Ваша асекурація від усякої шкоди для врожаю забезпечує ваш вклад у засів від усяких неможливих до уникнення причин втрати як: ПОСУХА, НАДМІРНА ВОГКІСТЬ, МОРОЗИ, СНІГ, ШКІДЛИВІ КОМАХИ, ХВОРОБИ РОСЛИН, ВІТРИ, ДИКА ЗВІРИНА ТА ГРАД.
2. Асекурація охоплює час від засіву до збору збіжжя.
3. Платиться за шкоди індивідуальних зборів врожаю.
4. На випадок шкоди розглядається якість та кількість знищеного збіжжя.
5. Асекурація збіжжевого збору забезпечує вам ҐАРАНТОВАНУ ЗАПЛАТУ В СВІЙ ЧАС.

—— ТРЕБА ПАМ'ЯТАТИ ПРО ТАКІ УМОВИНИ ——

1. Форми для роду асекурації та вартости обезпеченого засіву мусять бути виповнені до 30 квітня.
2. Беремо для обезпечення: пшеницю, овес, ячмінь та ріпак і льон.

SEE YOUR AGENT BEFORE APRIL 30

РЕЧЕНЕЦЬ ДЛЯ НОВИХ ЗГОЛОШЕНЬ Є 30 КВІТНЯ

ALBERTA HAIL AND CROP INSURANCE CORPORATION
1110 FIRST STREET S.W., CALGARY 3, ALBERTA

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

Правдомовність без тіні двоязичности

о. Микола ДЯДЬО

«Щоб я був правдомовний без тіні двоязичности».

Одною з Божих досконалостей є те, що Бог — правда. Коли кажемо, що Господь — правда, то це значить, що тільки Він єдиний є цілковитою дійсністю. Ніщо поза Богом не правдиве, якщо не відбиває тої дійсности.

Якщо прагнемо бути «досконалими, як наш небесний Отець», то мусимо любити і практикувати правду. Не завжди це легко.

Ми можемо вважати себе правдомовними, але самовдоволення з нашої правдомовности може основуватися на малій чи й великій неправді.

Найтяжче практикувати правдомовність, коли приходиться оцінювати себе самих. Нам тяжко дивитися на себе самих без себелюбства й бачити себе такими, якими нас Господь бачить. Ми маємо неабиякий хист відвертати очі від власних хиб. А як хтось відважиться нас скритикувати, то ми невдоволені здвигаємо плечима і вважаємо це за продукт гіркого упередженого ума, а то й гірше.

Не легко також бути правдомовним, коли мова про інших людей. В нашомій природі є, що поблажливіше судимо себе, ніж інших. Те, що для нас добре, не завжди буває добрим, коли його робить інший, а тим більше такий, кого не долюблюємо.

Часто вміємо вказати, а то й вичислити в подробицях промахи ближнього, але рідко добачаємо його чесноти, хоч кожний має якісь добрі прикмети.

Великим руїнником правди щодо нас самих є «оборонний механізм», яким ми стараємося пояснити наші недостачі та помилки. Не раз кажемо: «Я думаю, що я не повинен попадати в гнів (самі для себе думаємо інакше), але хто ж не попав би в гнів у таких обставинах?»

Або: « Я не хочу виглядати впертим (хоч в дійсності ми дуже вперті), але я вважаю, що хтось врешті повинен зайняти тверде становище в тій справі». Ще іншим разом: «Я не люблю поширювати обмови (хоч у дійсності люблю це робити), але тут ідеться про діло, що люди мають право знати». Таким „філософуванням" доходимо до перекручення: те, що в інших є хибою, в нас стає „чеснотою".

Часто буває,що боягузтво доводить людей до неправди. Люди видумують брехні, щоб утекти від наслідків своїх промахів чи уникнути труднощів, сварки чи якоїсь утрати. Не раз дуже гладко говоримо: «Я признаю, що завжди треба говорити правду, навіть тоді, коли це болить», але з умовою, що нехай це болить когось, але не мене. Як нам грозить біль, то в нас частенько брехня буває легким виходом з клопоту.

Є ще одна погана річ у нашій вдачі. Хоч буваємо дуже недбайливими щодо правди в інших випадках, коли йде про те, щоб сказати щось неприємне, хоч правдиве, про нашого ближнього, то ми тримаємося засади: «Я вважаю, що кожний повинен бути відвертий». Так і кажемо, але насправді ми любимо дивитися на клопіт нашого ближнього.

Ніколи не маємо виправдання сказати пряму брехню. Але якщо правда спричинила б терпіння ближньому, а не мала доброї цілі, то любов підказує мавчанку або делікатну відповідь. Якщо наш приятель на шпитальному ліжку спитав би нас: «як я виглядаю?», то влучною відповіддю не буде казати: «ах жахливо». Треба знайти делікатнішу відповідь.

Це річ відома, що правдомовна людина водночас буває дуже тактовною. Правдомовність і любов до ближнього йдуть разом, бо всі чесноти є в згоді одні з одними.

Ступінь правдомовности є доброю оцінкою цілости характеру даної людини.

Хто настільки щирий зі собою, що чесно визнає свої промахи, що готовий визнати іншим, навіть йому немилим людям, їхні добрі прикмети, що покірний, щоб признатися до помилок і прийняти на себе наслідки тих помилок, той людина зрівноважена. Він викликає в людей пошану та подив і є близьким до Бога, що є правдою. Такий правдомовний без тіні двоязичности.

НЕДІЛЯ МИРОНОСИЦЬ
23 квітня

ДІЯННЯ СВЯТИХ АПОСТОЛІВ (зач. 16)

У ті ж дні, коли зросло число учеників, повстало нарікання греків проти жидів, що у щоденнім служенні занедбувано їх вдовиці.

І скликали дванадцять громаду учеників і сказали: Не годиться, щоб ми полишили слово Боже й услугували при столах. Пошукайте, отже, брати, сімох мужів із вас доброго свідоцтва, повних Духа і мудрости, котрих поставимо над цим ділом. А ми молитви і служення слова пильнуватимемо.

І подобалася мова усій громаді. І вибрали Стефана, мужа повного віри і Духа Святого, і Филипа, і Прохора і Нікаиора і Тимона і Пармена і Миколая, захожого з Антіохії.

Цих поставили перед очима апостолів, і після молитви вложили на них руки. А слово Господнє росло, і сильно множилося число учеників в Єрусалимі; велике також множество священиків було послушне вірі.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАРКА (зач. 69)

А як уже настав вечір, бо це була п'ятниця, що перед суботою, прийшов Иосиф з Ариматеї, поважний член Ради, що й сам очікував царства Божого, і сміливо увійшов до Пилата і просив тіла Ісусового.

Пилат здивувався, що вже вмер; і покликавши сотника, спитав його, чи давно помер. А довідавшись від сотника, подарував тіло Иосифові. І, купивши плащаницю і взявши його, обгорнув його плащаницею і положив його у гробі, що був висічений у скелі і привалив камінь до дверей гробу. Марія же Магдалина й Марія Иосіїна дивились, де його похоронили.

Як минула субота, Марія Магдалина і Марія Яковова, та Соломія накупили пахощів, щоб піти й намастити його (Ісуса).

І дуже рано, у перший день тижня, приходять до гробу, як сходило сонце. І говорили між собою: „Хто відкотить нам камінь від дверей гробу?" І заглянувши, побачили, що камінь уже відвалений; був же він дуже великий; увійшовши до гробу, побачили юнака, що сидів праворуч зодягнений у білу одежу, та й вжахнулись.

Він же каже їм: „Не жахайтесь! Ви шукаєте Ісуса Назарянина роз'пятого. Він воскрес, нема його тут. Ось місце, де положили його. Але йдіть і скажіть учням його й Петрові, що попередить вас у Галилеї; там його побачите, як вам сказано".

І вони, вийшовши хутко, побігли від гробу; бо обняв їх страх і тривога. І нікому нічого не казали, боялись бо.

Богослуження: квітень

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
23. — Скаро
30. — Ярослав
1 травня — Стар

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
16. — Смокі Лейк 10.30
23. — Смокі Лейк 10.30
30. — Смокі Лейк 10.30

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
16. — Ст. Павль год. 10 рано
23. — Боннивил год. 10 рано
30. — Боннивил год. 10 рано

ЦЕРКОВНІ СВЯТА
Юліянський календар:
16 квітня, неділя Томина. Никити
23 квітня, неділя Мироносиць. Терентія
30 квітня, неділя Розслабленого. Симеона
Григоріянський календар:
16 квітня, неділя Мироносиць. Агапії
23 квітня, неділя Розслабленого. Юрія
30 квітня, неділя Самарянки. † Якова

до 11 — велик. сповідь у Глендоні

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
16. — Едсон год 10 Литія, по св. Літургії роздача Артоса
23. — Менлі (храм. празн.) год. 9.30 Литія, по св. Літургії поминки на цвинтарі
30. — Рочфорт Брідж год. 9.30 св. Літургія і поминки на цвинтарі; Карвел год. 1.00 Молебень і поминки на цвинтарі

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
16. — Восток св. Михайла
23. — Лемонт, Сл. Божа 10.30, год. 2.30 попол. Парастаси
30. Ст. Майкел Сл. Б. год. 10, Парастаси год. 1.30 попол.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
7. Благовіщення Пресв. Богоро-
16. — Голден год. 8.30 рано; Коперник год. 10.30 св. Літургія, спільне свячене, Парастаси
23. — Голден год. 8.30 рано; Дейзленд год. 10.30 св. Літургія, спільне свячене, Парастаси
30. — Голден год. 10.30 співана св. Літургія, спільне свячене, Парастаси

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
16. — Річмонд Парк 10
23. — Атабаска 10
30. — Проcперіті 10

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
16. — Ту Гилс, год. 9; Плезн Лейк, год. 10.30
23. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ, год. 10.30
30. — Ту Гилс год. 10
23 — 30-го св. Місія під проводом о. М. Маркова ЧСВВ. Духовні науки щодня год. 9.15 врaнці і 7.30 ввеч.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Mynam, Ph. 366-3890
16. — Мирнам 10.00
23. — Ллойдминстер 10.30
30. — Мирнам 10.00

о. М. Мартинюв
12204 - 113 Ave., Edmonton
16. — Кемроуз 10.00, спільне свячене
23. — Равидгія 10.00, поминки на гробах
30. — Гей Лейкс 10.00, поминки на гробах

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
16. — Редвотер год. 9; Вог год. 10.30
23. — Редвотер год. 10.30
30. — Редвотер год. 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
16. Нед. Томина — Спедден, від год. 2 попол. Парастаси на цвинтарі; від год. 5 — Парастаси у Сокалі
23. — Стрий від. год. 2 попол. Парастаси
30. — Вилна, Сл. Б. год. 10.30, від год. 2 попол. Парастаси

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
16. — Левой 10.30 — Парастаси
23. — Менвіл 10.30 — Парастаси
30. — Рейфурлі 10.30 — Парастаси

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
16. — Дервент 10.00 спільне свячене; 4.00 гроби
23. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30 гроби по відправі і Юра 4.00
30. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30. Гроби по відправі; Медов 4.00

САСКАЧЕВАН

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.
16. — Кридор год. 11
23. — Орлов год. 10
Перед кожною відправою нагода до сповіді.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
16. — Радісон
23. — Норт Батлфорд
30. — Медовлейк
У Провідну неділю, 16 квітня, Парастаси на старому міському цвинтарі, як буде відповідна погода.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
16. — Вакав 10 рано
23. — Вакав 9; Борщів 11
30. — Вакав 10; Сокаль 11.30 рано

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165
16. — Волверін 9.00; Гамболт 11
23. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00
30. — Гамболт 9.00; Леніген 11.00

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
16. — Порт Алберні 10 рано
23. — Вікторія 10 рано
30. — Вікторія 10 рано

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й єдинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставa. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

Можете купити молитовник

"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиепископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

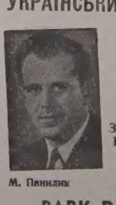

★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★

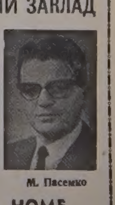

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

Д-Р ТИМОТЕЙ МАЦЬКІВ: (*7 липня 1892 – †18 січня 1972)

М. Хомя'к

В ночі з 18 на 19 січня ц.р. закрив свої стомлені очі д-р Тимотей Мацьків у лікарні в Торонті, де проживав останні роки свого вельмидільного життя. Відійшла від нас визначна постать, яка здвигнула собі своїми ділами „пам'ятник міцніший від криці" ще за свого різногранного життя залишивши прецікаві спогади п.н. „З-над Дністра на канадські прерії", що появились в Едмонтоні 1963 р. і друкувались раніше на сторінках „Уйстей" в роках 1962 і 1963. Ці спогади своїм ясним стилем, правдомовністю та об'єктивністю приковують читача вже від першої сторінки і тримають його в полоні до кінця та є цінним вкладом в українську скупу мемуаристику.

Автор споминів прийшов на світ 7 липня 1892 р. в селі Побереже біля Галича, як єдиний син Гавриїла і Матрони, доволі багатих господарів, але вже в 11 році життя був круглим сиротою. По вакаціях 1905 р. став учнем української гімназії в Станиславові (тепер Івано-Франківську), яку закінчив у червні 1913 р. іспитом зрілости як відмінник, яким був від першої до восьмої кляси, а починаючи від III кл. аж до матури утримувався виключно з лекцій. За відмінні успіхи в науці дістав 400 корон річної стипендії аж до закінчення університетських студій. Наш відмінник засвоїв собі добрі наукові підстави, бо всі учителі були висококваліфікованими до навчання своїх предметів, не тільки багато учням давали, але і багато від них вимагали. Про всебічне виховання усіх учнів дбав передусім управитель гімназії д-р М. Сабат, визначний український педагог, філолог та археолог. Він теж від осени 1911 р. став опікуном учня VI кл. Тимотея, який завдячував зокрема цьому визначному педагогові своє всебічне виховання. З ним відбув свою першу поїздку до Італії як учень V кл. в 1910 р. і був на авдієнції в папи Пія X, який поблагословив окремо молодого учня.

В 1911 р. простудився і набрався недуги легенів, тому на вакаціях їздив продовж трьох років до купелевих місцевостей над Адрійським морем, до Австрії та Італії. Ці подорожі були для молодого учня дуже доброю школою життя, бо давали йому змогу виробити собі погляд на світ і примновлювали приймати самостійні рішення. Негайно по іспиті зрілости при

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

13-го квітня — Конференція для всіх священиків Саскатунської епархії — год. 10-та рано у катедральній залі.

16-го квітня — Архиєрейська Служба Божа год. 10 ранку — Сатерленд.

22-го квітня — наради Єпархіяльної управи ЛУКЖ в Йорктоні год. 1 пополудні.

17-го - 22-го квітня — Преосв. Кир Андрей візьме участь у нарадах Єпископату Канади та у нарадах нашої ієрархії та відвідає наших питомців у семінарії в Оттаві.

23-го - 24-го квітня — Преосв. Кир Андрей зустрінеться з протоігуменами Християнських Братів та Сестер Служебниць в Торонті.

30-го квітня — Впреосвящ. Митрополит Кир Максим відслужить Архиєрейську св. Літургію в церкві св. Василія в Ріджайні, год. 10 рано та виголосить реферат про Український Католицький Патріярхат — год. 7 вечером підчас бенкету у ново-збудованій залі св. Атанасія.

30-го квітня — Преосв. Кир Андрей відслужить св. Літургію в катедрі св. Юрія в Саскатуні в год. 9:30 рано та візьме участь в бенкеті в честь Блаженнішого Кир Йосифа. Бенкет відбудеться у катедральному центрі молоді.

6-го - 7-го травня — Наради Крайової управи ЛУКЖ в Саскатуні.

7-го травня — Архиєрейська візитація та св. Літургія — год. 10 рано в церкві Сош. св. Духа — Вейбурн. Година 4-та пополудні Арх. Молебень та посвячення нарізного каменя нової церкви св. Атанасія в Ріджайні.

✠ АНДРЕЙ, Саскатунський єпископ

„Пластова коляда"

По $35.00: Я. Іванусів, П. Саварин

по $30.00: Б. Олійник, В. Кунда, суддя І. Дікур,

по $25.00: Владика Ніль, Вол. Горбай, М. Кушнір, д-р С. Ковалюк, Я. Росляк, Л. Дікур, Р. Олійник, І. Бессі, М. Лаврин, І. Дікур,

по $22.00: І. Кухаришин,

по $20.00: Я. Прокопчук, д-р С. Манастирський, Я. Гуглевич, д-р М. Суховерський, М. Іськів, В. Блавацький, д-р М. Вірениця, Л. Пастушенко, Б. Трильовський, І. Сидоренко, Д. Ільків, д-р В. Качор, Є. Апонюк, Є. Довгий, Б. Козакевич, В. Шкамбара, И. Аронець, Я. Грищук, М. Хомяк, д-р Б. Гаук, В. Підручний, Г. Барабаш, д-р Л. Байрак, д-р І. Бачинський, А. Мельник, В. Мельник, В. Юрко, В. Гавреляк, д-р С. Яремчук, Г. Братків, І. Фляк, Я. Пристаєцький, І. Урбан, О. Віндик, д-р В. Салижин, М. Стефанюк, И. Мельник,

по $15.00: М. Стефанів, Т. Войтів, О. Дедів, С. Климкович, І. Стадник, І. Бумбак, Ю. Черненко, Т. Слабий, д-р К. Папроський, д-р П. Козяк, Ю. Козяк, А. Тарнавський,

по $10.00: д-р В. Іванець, О. Батицька, д-р Я. Онуферко, І. Ільків, С. Яременко, д-р М. Голубіцький, А. Маєровський, М. Бойко, В. Кривор, М. Куць, В. Маркевич, Г. Марків, С. Гнатюк, М. Юсипчук, О. Цинцар, М. Татчин, д-р С. Варшавський, Л. Цимбалістий, П. Лукомський, Д. Данчук, В. Гавриш, І .Бойко, П. Бойків, В. Сторчук, М. Байрак, А. Греґорі, І. Воркун, М. Фляк, д-р А. Мартинюк, о. М. Мартинків, о. О. Хом'як, Архиєп. Андрій, П. Прокопів, В. Демчук, Г. Якимечко, д-р М. Снігурович, Ю. Чорнодоля, о. Я. Федуник, Г. Порохівник, Р. Литвинець, С. Шкоропад, А. Пилип, М. Ковалик, К. Теличко, о. Р. Ганкевич, Б. Онуферко, М. Свистун, Я. Костів, І. Гроцький, З. Прокоп, А. Кучер, В. Довганюк, Н. Довганюк, Д. Муринка, М. Соханівський, І. Холонівський, Б. Фербей, Б. Мельничук, д-р Л. Г. Фарина, П. Фіголь, д-р І. Рудницький, І. Пшоняк, д-р І. Прокоп, Р. Березовський, Ф. Вацьке, В. Кравець, В. Доброліж, П. Лукша, І. Козяк, М. Дитиняк, К. Турко, д-р Р. Грабар, М. Калиновський, Парк Меморіял, І. Полонюк, Я. Цвікілевич, Л. Грох, д-р М. Голюцан, д-р О. Зуєвський, П. Трильовський, о. Ю. Ковальський, Я. Волстен, Я. Дзеник, С. Гуцул, О. Мулка, Р. Солтикевич, М. Пріць, Я. Говда, Н. Васараб, М. Наконечний, Ю. Стефаник, о. В. Волошин, Л. Соробей, д-р Д. Родинюк, В. Чорновол, М. Шміґельський, О. Лесів, О. Крайківська, С. Венґринюк, Т. Кунцяк, О. Гошовський, Ф. Татчин, П. Гоголь, Р. Гоголь, П. Лазарович, д-р Яр. Славутич, А. Моргардт, М. Свистун, І. Болехівський, оо. Василіяни, М. Павлеса,

по $8.00: В. Білінський,

по $7.00: Р. Дрикич, д-р Ю. Котович, Д. Кориско,

по $6.00: М. Іванків, С. Балишин, В. Микитів,

по $5.00: А. Байрак, Ю. Климкович, Г. Йопик, Б. Трач, М. Лишак, С. Кушка, К. Кузьмак ,О. Єринюк, В. Кісіль, В. Сопронюк, о. Є. Дмитрук, Є. Дмитрук, В. Процьків, О. Градюк, Л. Федун, Г. Федун, Є. Крумшин, М. Куць, А. Цинцар, Т. Возняк, В. Білеуш, д-р Й. Старко, д-р О. Старко, П. Свист, д-р І. Смульський, М. Страшок, С. Войтів, З. Васараб, С. Грох, о. Б. Снігурович, О. Мазурок, С. Лукіянець, П. Кузик, Я. Бабій, Д. Радьо, д-р Б. Кузик, Е. Пяста, І. П. Винник, О. Богонос, І. Матвійчик, І. Клим, Н. Марчишин, І. Лагола, В. Небожук, Ю. Шарабун, О. Брода, М. Сус, І. Сенчук, о. В. Чопей, д-р В. Байрак, І. Хома, Є. Єринюк, К. Кукурба, М. Лиско, П. Кріль, В. Духній, о. О. Фляк, П. Тодорук, Д. Скольний, В. Бундзяк, Д. Кругляк, М. Берлад, В. Горбай, І. Богонос, Е. Дзеник, О. Шевчук, Я. Федорів, М. Кордибан, д-р А. Малицький, О. Кокіль, О. Пристаєцька, І. Павликовська, О. Фербей, В. Косташ, М. Дмишко, П. Гулька, Ф. Стельмащук, Г. Пивоварів, П. Пауш, В. Бажанський, О. Грабар, А. Курило, І. Байдужа, І. Жига, Г. Фріленд, Р. Олекший, С. Мартюк, д-р С. Кусий, І. Воробець-Карпатський, С. Семенюк, Т. Юзвишин, Є. Топольницький, І. Серафин, А. Федорук, Р. Садовник, Г. Борущак, М. Трач, М. Іваник, П. Дацків, д-р І. Ярема, М. Когут, Е. Дрогомирецький, В. Бурак, А. Данилович, П. Кузик, Е. Татчин, А. Хомляк, В. Хомляк, М. Новицький, М. Самійла, М. Кучер, Ю. Хохла, Б. Фіялка, Л. Британ, д-р К. Триліх, В. Базюк, д. Червак, М. Кузьо, Г. Зиянч, П. Підяківський, О. Янда, Є. Савка, о. В. Тарнавський, Л. Понич, К. Таланчук, Р. Чучман, В. Луців, С. Патан, М. Бардак, Р. Бардак, С. Вовк, М. Тарнавський, А. Москаленко, Г. Романків, С. Пухир, П. Форемський, Л. Каричек, М. Ткачук, И. Карпінка, М. Виваль, М. Варава, М. Кіндзерський, І. Вавринчук, В. Постойко, П. Андрійович, М. Фіялка, А. Войновський, С. Базюк, Р. Цвікілевич, О. Головка, Ю. Шотило, Ф. Маґера, В. Савчук, І. Цимбалюк, И. Трифимюк, Р. Улан, М. Тхорик, С. Сумка, А. Комарницький, В. Юник, М. Корба, Б. Кадило, Г. Процьків, В. Купченко, М. Журавель, Д. Габорак, В. Багнюк, И. Мазурик,

по $4.00: Б. Амброзій,

по $3.00: С. Мацур, М. Нагуляк, С. Різник, Б. Мазепа, І. Дворницький, Г. Шевчук, С. Боєчко, В. Стринатка, П. Чернецький, В. Шимків, В. Федина, М. Антонюк, С. Кіт, М. Прокоп, В. Деркач, В .Саганський, Б. Бойко, О. Прийма, П. Мулка, І. Кейван, Г. Запісоцький, І. Голуб, В. Стельмах, А. Калинська, А. Жмурко, М. Бурбела, М. Зазуляк, д-р Я. Тхір,

по $2.00: І. Елвин, М. Росса, О. Федак, Т. Раско, О. Бродич, М. Ковальський, А. Шупур, М. Гловацький, В. Бойчук, О. Росляк, Л. Івасюк, Г. Байрак, Л. Пастушик, В. Залуцький, І. Буцманюк, Волстен, І. Копилець, д-р Б. Рудик, Т. Мартинюк, М. Сікора, Ю. Ізьо, Ф. Форемський, М. Уніловський, С. Костів, Д. Сленчко, І. Подільчук, М. Качмар, Ахтемійчук,

по $1.00: о. Ю. Малий, І. Ситник.

Колядували сеніорат, ст. пластунство, юнацтво і пласт-приятелі. І так (пласт-приятелі): **по 5 разів** колядували — п. Я. Говда, **по 4 рази** — В. Вурак, **по 3 рази** — Є. Довгий, С. Гавриш, І. Кухаришин, Я. Росляк, О. Цинцар і п-і К. Говда, **по 2 рази** — д-р Д. Родинюк, п-і С. Солтикевич, п-і О. Бойко, п-і Т. Стефенів, Ю. Климкович, І. Бумбак, і п-і М. Слабий, **а по разові** — Г. Порохівник, О. Тарнавська, М. Прокоп, Л. Хомяк, С. Пухир, А. Цимбаліста, А. Моргардт, М. Свистун, Л. Цимбалістий, Л. Пастушенко, М. Гаврилечко, І. Ільків, І. Варениця, М. Пастушенко, А. Бумбак, С. Прокопчук, М. Порохівник, К. Апонюк, С. Москаленко, Х. Дмитрук, О. Литвинець, М. Тодорук.

З членства Станиці наступні колядували: **по 5 разів** — О. Саварин, **по 4 рази** — П. Саварин, Я. Іванусів, М. Наконечний, Т. Слабий, **по три рази** — М. Хомяк, М. Татчин, О. Манастирська, М. Стефанів, Н. Цинцар, Л. Маркевич, В. Саварин, Л. Гуглевич, М. Базюк, Л. Кунда, Ю. Дитиняк, М. Грох, О. Говда, **по 2 рази** — О. Градюк, Я. Пристаєцький, В. Пристаєцький, Б. Трильовський, С. Трильовська, В. Гарах, Х. Стефанів, М. Горбай Р. Стефанів, М. Цинцар, К. Урбан, **і по одному разові** — В. Кунда, С. Климкович, М. Дитиняк, М. Дацків, Б. Олійник, О. Олійник, Я. Скрипник, С. Скрипник, І. Кунда, Л. Бойко, Д. Порохівник, Б. Хомяк, І. Венгринюк, Г. Дитиняк, В. Ільків, Т. Хома, Г. Саварин ,Р. Бумбак, І. Кухаришин, З. Мартинків, О. Стадник, Л. Цинцар, О. Скрипник і Т. Варениця, М. Саварин.

Безплатного транспорту для колядників, як даток на Пласт доставили: П. Саварин — **6 разів, по 3 рази** — Я. Іванусів, І. Урбан, М. Стефанів, І. Ільків, **по 2 рази** — д-р Д. Родинюк, С. Солтикевич, В. Кунда, Б. Трильовський, і **по одному разові** — С. Пухир, О. Цинцар, Я. Пристаєцький, Я. Говда, Л. Цимбалістий, С. Гавриш, С. Москаленко, Х. Дмитрук, Я. Скрипник, Я. Грищук, і д-р Л. Байрак.

Разом колядувало, на оба стилі Свят, 30 груп, і заколядували $3,527.00. Станична старшина щиро дякує всім жертводавцям за те, що гарно приймали та щедро обдарували колядників. Окреме признання і подяка організаторам груп, колядникам і водіям авт. Весь дохід пішов на сплату нового пластового дому.

Ольга Саварин,
організаторка коляди

Д-Р ТИМОТЕЙ МАЦЬКІВ: (*7 липня 1892 – †18 січня 1972)

(закінчення з 6 стор.)

мітеті в суспільній опіці, а у Львові став членом редакційної колеґії, яка підготовила до друку і накладом „Українського В-ва" у Львові появились: „Карний кодекс" і „Кодекс карного справування" в 1943 р., а працю над „Кодексом цивільного справування" зупинили воєнні дії. Вони теж примусили д-ра Т. Мацькова вернутись у березні 1944 р. до Кракова.

Тоді з доручення голови Українського Центрального Комітету проф. д-ра В. Кубійовича д-р Т. Мацьків виїхав у липні з делегацією на переговори до Братислави та виєднав згоду на переїзд українських утікачів на Словаччину. В серпні того ж року очолив станицю УЦК в Любені з метою підготовити приміщення призначених туди установ, а вже при кінці вересня переїхав до станиці УЦК у Відні, щоб з початком квітня 1945 р. мандрувати далі аж до Авфкірху в південній Баварії. Дня 2 липня схопили його большевики, з іншими працівниками Українського Допомогового Комітету в Кавфбойрені та в околиці, і звільнили, по різних інтервенціях в американців, 20 липня. Тоді став речником українських скитальців перед владою і допомоговою організацією УНРРА та оборонцем перед американськими військовими судами. Літом 1946 р. підготовив основний меморіял в обороні арештованого проф. д-ра В. Кубійовича, якого американці звільнили по кількох тижнях, а від травня 1947 р. аж до свого виїзду в 1949 р. до Канади очолив, як голова, найвищий громадський суд української еміґрації. Як голова суду стояв сміливо у своїй суспільно-громадській праці в обороні правопорядку і доброго імени української спільноти.

25 липня приїхав з дружиною до Канади, де вже поверх рік працював єдиний син Володимир, інженер хемік, який своєю дослідно-науковою працею допоміг фабриці Шерритт Гордон Майнс розв'язати дуже складну проблему виробництва: ніклю, кобальту і міді новою методою з розчинів у щільно замкнених посудинах (автоклявах), під тиском водня (гидрометалюргія). Тому став довголітнім директором дивізії дослідів і розвитку в згаданій фабриці в Форт Саскачевані, а тепер є віцепрезидентом тієї фірми в Торонті як член її дирекції і як заслужений науковець членом Наукової Ради в Оттаві. Отож батько став 18 березня 1950 р. до праці в згаданій фірмі, спершу в Оттаві, а від 14 березня 1955 р. переїхав до Форт Саскачевану, недалеко Едмонтону, де працював урядовцем і бібліотекарем аж до 1958 р. Тоді дістав відпустку для рятування здоров'я, а від 1 серпня 1968 р. перейшов на пенсію і переїхав з дружиною до Торонта, де вже, поселився син Володимир з родиною.

Від свого приїзду до Канади д-р Т. Мацьків включився негайно в суспільно-громадське життя в Оттаві, де очолив відділ КУК. Як його перший голова словом і ділом був зразком до наслідування для молодших у жертвенній праці для української спільноти. Теж саме зацікавлення і жертвенність на всі суспільно-громадські цілі, зокрема на українських інвалідів, Рідну Школу та НТШ, як член його Осередку в Едмонтоні, виявляв переїхавши з Оттави до Форт Саскачевану. Коли ж занедужав і не міг уже проявляти своєї активности на громадсько-суспільному полі, написав прегарні спогади щоб закріпити досвід „для майбутніх поколінь". Все одне до кінця свого трудолюбивого життя цікавився живо всіма справами української спільноти, зокрема справою патріярхії і в своєму завіщанні залишив 500 дол. на патріярший фонд. Як глибоковіруючий і зразковий громадянин ходив у Торонті до кінця свого життя до найближчої церкви оо. василіян св. свщм. Йосафата, з якої теж і поховано його. Відійшов від нас по нагороду до Творця неба і землі за своє праведне життя залишивши по собі світлу пам'ять і зразок до наслідування. Хай канадська земля буде Йому легкою. В. Й. П.

На вістку про його смерть члени Осередку НТШ в Едмонтоні, приятелі і знайомі зійшлись найближчої суботи, 28 січня ц.р. о год. 9-ій рано до церкви св. Юрія Побідоносця на поминальне Богослуження, що його відслужили оба митрополичі радники: парох В. Тарнавський та приятель В. Чопей. Теплим словом пом'янув о. парох В. Тарнавський Покійного, якому заспівали при кінці св. Літургії тричі „вічная пам'ять". Опісля в залі під церквою пом'янули ще Покійного коротким словом б. голова Осередку НТШ інж. В. Кунда та М. Хом'як. А замість цвітів на його могилу склали приявні свої пожертви на патріярший фонд: інж. Василь Кунда — 15 дол., о. радн. Василь Чопей — 10 дол.; п-і Олена Грабар, д-р Василь Іванець, інж. Ярослав Іванусів, д-р Степан Манастирський, п-і Ірина Павликовська, інж. І. Хома, Михайло Хом'як, інж. Любомир Цимбалістий і п-і Марія Цимбаліста та інж. Ю. Чорнодоля — по 5 дол., п-і Ірина Буцманюк — 3 дол. і п-і д-р Марія Кейван — 2 дол.

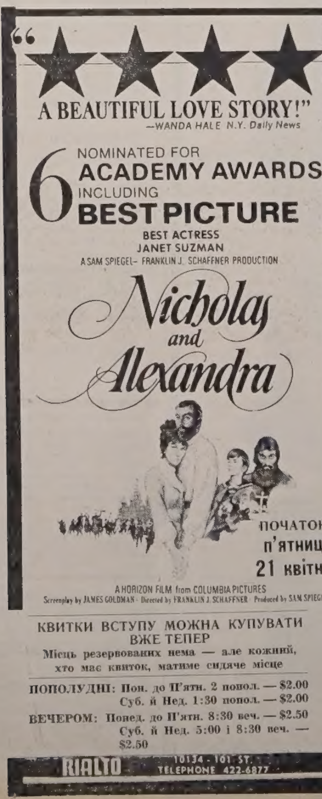

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

МІЙ СУСІД І ПРИЯТЕЛЬ ВАСИЛЬ СМОЛИК

В. ГАВРИШ

ГРОМАДСЬКА ПРАЦЯ

(Закінчення)

Покійний Василь Смолик був одним із перших парафіян церкви св. Йосафата, при якій зорганізував один із перших хорів і де був (безплатно) постійним дяком та багатьома наворотами диригентом хору. Він мав прекрасний голос (високий тенор) і, як про нього висловився один священик „умів співати й любив співати". В церкві співав він до кінця свого життя, бо ще коротко перед смертю співав панахиду по бл. п. Степані Бандери, а в неділю, перед своєю смертю співав Службу Божу в катедральній церкві св. Йосафата, хоч місцями вже мучився й мусіли йому допомагати другі співаки.

Покійний був також одним із основників та будівничих Українського Народного Дому, де на протязі кількох років був членом управи. І тут він був теж диригентом, поки Народній Дім не заанґажував постійного диригента, завжди належав до хору й постійно виступав із своїми гарними солями на концертах, в операх та оперетках. За його многі заслуги Народний Дім нагородив його почесним членством. Покійний Василь Смолик ніколи не відмовився від жертви на національні цілі. Завжди давав свою пожертву один з перших й завжди давав щиро.

На окрему згадку заслуговує покійний Василь Смолик за свою допомогу священикам на провінції. По фармах старші дяки вимирають, а молодих часто на їх місце нема. В багатьох церквах нема кому дякувати. Покійний Василь Смолик, чи то на прохання священика, чи церковного комітету, чи часто з власної волі, їздив по фармерських церквах й співав у часі Богослужень. Мабуть нема церкви в Алберті, де покійний Василь Смолик не співав би якоїсь богослужби. То була велика приємність для людей і велика допомога для священика, який не мусів обертатися від престолу й казати дякові, який тропар співати, чи й самому починати спів. За те й вшанували покійного священики, що в числі 16 взяли участь у його панахиді.

Похоронено покійного на українському цвинтарі св. Михайла в Едмонтоні, який то цвинтар набуто завдяки видатній допомозі покійного Василя Смолика.

Покійний Василь та його дружина гарно виховали в прив'язанні до своєї Церкви й свого народу двох синів та одну дочку. Старший син Методій є власником першого українського похоронного заведення „Парк Меморіял" в Едмонтоні й бере живу участь в українському громадському житті. Рівнож його другий син Сем, що живе в Веґревил, та дочка Ольга, одружена за Михайлом Шевчуком є добрими парафіянами своїх церков та свідомими свого національного походження.

З Василем Смоликом зійшов з цього світу один з видатніших українських поселенців, що зробили багато добра своїм співгромадянам та були гідними представниками українських поселенців у новій країні поселення — Канаді.

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

МІСЬКІ АВТОБУСИ

Я сьогодні приїхав до праці автобусом. То щось такого, що я звичайно того не роблю з тої причини, що мені потрібно мойого автомобіля протягом дня, щоб виконувати як слід мої завдання. Та сьогодні я не міг користуватися автомобілем і тому я приїхав до праці автобусом Едмонтонської транзитової системи.

Після жвавого та приємного проходу до автобусної зупинки, я ждав хвилину, заки автобус приїхав. То було досить приємно нежуритися вуличним рухом й доїхати автобусом, що його провадив вправний та ввічливий водій, поблизу будинку міської управи.

То мені дало нагоду ще раз застановитися над публічними середниками переїзду. Ми дістаємо дуже багато листів з наріканнями на автобусові послуги. Найбільше нарікань є на те, що автобуси не переїздять близько домів мешканців Едмонтону та що не їздять досить часто. Оба нарікання є оправдані.

Але обі ці справи можна би поправити, якщо би більше людей користувалося автобусами. То означало би, що нам виплатилося би збільшити число автобусових ліній та збільшити число автобусів.

Я знаю, що то є много зручніше серед теперішних обставин вживати приватних автомобілів до переїзду по місті, але наскільки кращим було би наше місто, якщо би ми зменшили число автомобілів, що занечищують наше повітря та завантажують наші вулиці. Тоді й автобуси моглиб проїздити нашими вулицями багато скорше. Якщоб більше мешканців Едмонтону старалися радше користуватися автобусом, як приїздити власними автомобілями до центру міста, чи за ріку до Університету, наше місто було би значно краще.

Не лише те, але тоді було би теж подвійне заощадження. Поперше публічна ощадність. Якщо кожний настоюватиме на тому, щоб користуватися власним автомобілем, ми мусимо постійно поширювати дороги, щоб вможливити переїзд збільшеному числові автомобілів. Встановлення нових світляних сигналів, таблиць та регулювання вуличного руху накладає теж великий тягар на публічні гроші. Податковці мусять за те все заплатити.

Друге можливе заощадження є особисте. Їхати власним автомобілем до центру міста, якщо то порівняти із оплатою за автобусний квиток, є надто коштовна справа. Ви не лише мусите зуживати газоліну й оливу, але сама їзда автомобілем на коротку віддаль є надто коштовна, бо автомобіль тоді найбільше зуживається. Сама оплата за паркування в центрі міста є часто така сама зависока, як кошт переїзду автобусом.

Протягом минулих двох років стало очевидним, що люде що раз то більше здають собі справу з того, що галас та затруєння, яке спричинюють автомобілі, можна би зменшити, якщо би кожний запитав себе самого: „Чи то конче потрібно, щоб я їхав до міста власним автомобілем?"

Я кажу, що щораз то більше людей здають собі справу з того, що добрі мешканці Едмонтону користуються автобусами, бо протягом двох минулих років виявилося, що ступнево міняється тенденція, яка була передше, що люди користувалися щораз то менше публічними середниками транспорту.

В 1970 р. число тих едмонтонців, що користувалися автобусами, зросло на 8%, а в 1971 р. підійшло знову на 3%. То є добрий знак. Чим більше мешканців Едмонтону буде користуватися публічними середниками транспорту, тим скорше ми зможемо розпочати построєння скорого переїзду („рапід транзіт"), бо ті, що користуються автобусами причиняються до того що публічні середники транспорту себе поплачують.

Айвор Дент, мейор

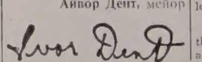

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Peter Brian Kornichenko otherwise known as —— of 8607 - 157 Street, Edmonton in the Province of Alberta, Provincial Government Employee intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for change of name as follows:

1. For a change of my name to Peter Brian Randall.

Peter Brian Kornishenko.

Signature of applicant — legal name in full.

If known by a name other than legal name please sign also in that name.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors
8708 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Mytnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

Gulf
CARS & TRUCKS REPAIRED, Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.
Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMEKA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

One HOUR "MARTINIZING." THE BEST IN DRY CLEANING
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окулїст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Приписовує окуляри

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулїсти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 242-8656

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачевян кожної серади.
Тел.: 543-3464

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван і Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

Річна передплата "УВ" – тільки $6.00

Усміхніться

МАБУТЬ ПРАВДА

— Іване, чи правда що твій син покинув школу?

— Мабуть правда бо ти вже п'ятий мені про те говориш.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор носа і залози (glands), від глухоти, недуг горла, дишгонсіїs, adenoids, сайнусиніциї і кормового проводу
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офіс 424-4773
дому 462-2217

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-6318
Res.: 479-4443

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
302 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковиx недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королївської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Ave.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Дрібні оголошення

FOR SALE

1946 FORD Tractor; high and low range; 3 point hitch; 2 bottom plow, discs and harrows. Apply evenings at 11548 - 97 Street, Edmonton, Alberta.

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
108 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121
Ext. 328

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів знайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і гнилість до мінут і припиняє кровотечу ушкодженої, заваленої тканини.

В кожному випадку, коли утав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати на мазь і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дроготорах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

SAFEWAY

Whatever meat you choose, you'll find it *perfect* at Safeway! Perhaps this week end you'll favor Rib Roast of Beef . . . or Pork Loin Roast . . . or Leg of Lamb. We *guarantee* your selection will be deliciously tender and juicy. That's because we buy top grades and prepare every cut with extreme care. Money back if you're not entirely satisfied!

SAFEWAY GUARANTEES PERFECT-EATING MEATS EVERYTIME!

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED